

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2020.

MARTS

Nr. 2 (718)

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 26. janvārī Losandželosas latviešu skolas skolēni, rokas savijuši, dziedāja „Daugav’ abas malas”

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

23. februārī no plkst. 2.00 līdz 5.00 filmas *Rockumentary. Pērkons VR* izrāde (par leģendāro mūziķu grupu „Pērkons”) un pieņemšana *Wende Museum* (10808 Culver Blv., Culver City);

DK latviešu biedrībai rezervētas 25 biļetes

20. un 21. martā Pārvietojamā pasu darbstacija Losandželosas latviešu namā

29. martā plkst. 1.00 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru gadskārtējā pilnsapulce

Ināras un Alfona Reinu piemiņas telpā Losandželosas latviešu nama otrā stāvā

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

44 Pearl Street, New Haven, CT 06511,
tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$35, ½ lappusi – \$20, ¼ lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.

IB metiens – 310 eks.

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu koordinatore);

Jānis Daugvietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Zane Kalniņa, Ilze Matsone, Guna

Reina, Inese Sviķkalne, Līga Sviksa, Dace Taube,

Juris Zinbergs

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis

Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un
jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki
jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660
Phone: office 844-277-2639
Cell 949-413-8888

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrā trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 1.00 (vai arī pēc īpaša paziņojuma) Losandželosas latviešu namā biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org), lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļeteniem.

Losandželosā varēs atjaunot vai pieprasīt Latvijas pasi

Latvijas vēstniecība ASV ziņo par iespēju atjaunot vai pieprasīt Latvijas Republikas pasi un/vai personas apliecību (ID karti) 2020. gada **20. un 21. martā**

Losandželas latviešu namā (1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039).

Latvijas vēstniecība ASV aicina noformēt un saņemt pasi kopā ar eID karti jeb personas apliecību.

Aicinām noformēt eID karti arī tiem, kuriem jau ir derīga Latvijas pase.

Ar eID karti iespējama uzticama, valsts garantēta un droša personas identifikācija arī elektroniskajā vidē. Šajās kartēs ir ieviesti bezmaksas parakstīšanas un autentifikācijas sertifikāti ar neierobežotu parakstīšanās reizu skaitu. Kartes derīguma termiņš tagad ir 10 gadi (agrāk 5 gadi).

Pieteikt pasi kopā ar eID karti ir lētāk nekā noformēt eID atsevišķi – var ietaupīt laiku un līdzekļus, izvairoties no atkārtotas vizītes vēstniecībā.

Ieguvumi un ērtības, ko nodrošina eID kartes lietošana ārvalstīs:

– ar personas apliecību, kurā iekļauts un aktivizēts autentifikācijas sertifikāts, var apliecināt savu identitāti attālināti – elektroniskā vidē. Tas ir svarīgi, lai varētu pieteikt un saņemt pakalpojumus portālā www.latvija.lv, (piemēram, atkārtotu dzimšanas

vai laulības apliecības pieprasīšana, izziņu pieprasīšana, arī e-notārs);
– ar personas apliecību, kurā iekļauts un aktivizēts elektroniskā paraksta sertifikāts, var elektroniski dokumentiem pievienot savu elektronisko parakstu, kas ir ekvivalents tradicionālajam ar roku parakstītam dokumentam.

Papildus informācija Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes vietnē tīmeklī: <https://www.pmlp.gov.lv/lv/sakums/pakalpojumi/personu-apliecinosi-dokumenti/pases/#1>

Kādi dokumenti jāiesniedz vēstniecībai?

Lai pieteiktos pases un/vai personas apliecības (eID kartes) apmaiņai vai pieprasīšanai, izmantojot pārvietojamo pasu darbstaciju, iepriekš, **no 2020.gada 3. februāra līdz 1. martam** uz Latvijas vēstniecību ASV jāatsūta šādu dokumentu kopijas:

- 1) IESNIEGUMS (atrodams vēstniecības vietnē tīmeklī: <http://www.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija/informacija-par-parvietojamu-pasu-darbstaciju>);
- 2) iepriekšējās Latvijas pases kopija;
- 3) ja pasi pieprasa pirmo reizi, jānosūta dzimšanas apliecības kopija;
- 4) kopija dokumentam, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos ASV, kopija (ASV pase,

ASV vīza vai uzturēšanās atļauja, darba atļauja, I-94 vai I-20 formas, vai cita dokumenta kōpija);

5) bērnam līdz 15 gadu vecumam pasi vai personas apliecību var pieprasīt bērna tēvs vai māte, kas ir Latvijas pavalstnieks, vai arī tēvs vai māte, kas ir citas valsts pavalstnieks, uzrādot tēva vai mātes notāriāli apliecinātu (un apliecinātu ar *Apostille*) piekrišanu bērna dokumentu iesniegšanai un saņemšanai; no 15 gadu vecuma ikviens pats var pieteikties pases saņemšanai.

6) IESNIEGUMS, lai informētu par dzīvesvietu ASV (atrodams vēstniecības vietnē tīmeklī: <http://www.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija/informacija-par-parvietojamopasu-darbstaciju>).

Iepriekšminētie dokumenti jāšūta pa e-pastu uz consulate.usa@mfa.gov.lv vai jāfaksē: 202-328-2860, obligāti norādot savu kontaktinformāciju (tālruni, e-pasta adresi).

Minēto dokumentu oriģināli OBLIGĀTI jāuzrāda, ierodoties pasu darbstacijā, kā arī jāsamaksā valsts un konsulārā nodeva. Samaksa izdarāma tikai ar bankas karti (debitkarti vai kredītkarti).

Cenrādis:

Pase: €135; pase un personas apliecība (eID karte) – €140.

Pase un personas apliecība (ar aktīvizētu parakstu eID kartē*) – €165.

Pase personām, kuŗas nav sasnieguŗas 20 gadu vecumu, ir pensijas vecumā (2020. gadā no 63 gadiem un 9 mēneŗiem), kuŗām pieŗķirta vecuma pensija un kuŗas uzrāda pensionāra apliecību, kā arī personām, kuŗām ir I vai II invaliditātes grupa un kuŗas uzrāda attiecīgu dokumentu – €120.

Pase un personas apliecība (eID karte) personām, kuŗas nav sasnieguŗas 20 gadu vecumu, ir pensijas vecumā (2020. gadā no 63 gadiem un 9 mēneŗiem), kuŗām pieŗķirta vecuma pensija un kuŗas uzrāda pensionāra apliecību, kā arī personām, kuŗām ir I vai II invaliditātes grupa un kuŗas uzrāda attiecīgu dokumentu – €125.

Pase un personas apliecība (ar aktīvizētu parakstu eID kartē*) personām, kuŗas nav sasnieguŗas 20 gadu vecumu, ir pensijas vecumā (2020. gadā no 63 gadiem un 9 mēneŗiem), kuŗām pieŗķirta vecuma pensija un kuŗas uzrāda pensionāra apliecību, kā arī personām, kuŗām ir I vai II invaliditātes grupa un kuŗas uzrāda attiecīgu dokumentu – 150 EUR

Personas apliecība (eID karte) – €120.

Personas apliecība (ar aktīvizētu parakstu eID kartē*) – €145

Personas apliecība (eID karte) personām, kuŗas nav sasnieguŗas 20 gadu vecumu, ir pensijas vecumā (2020. gadā no 63 gadiem un 9 mēneŗiem), kuŗām pieŗķirta vecuma pensija un kuŗas uzrāda pensionāra apliecību, kā arī personām, kuŗām ir I vai II invaliditātes grupa un kuŗas uzrāda attiecīgu dokumentu – €110.

Personas apliecība (ar aktīvizētu parakstu eID kartē*) personām, kuŗas nav sasnieguŗas 20 gadu vecumu, ir pensijas vecumā (2020. gadā no 63 gadiem un 9 mēneŗiem), kuŗām pieŗķirta vecuma pensija un kuŗas uzrāda pensionāra apliecību, kā arī personām, kuŗām ir I vai II invaliditātes grupa un kuŗas uzrāda attiecīgu dokumentu – 135 EUR.

Minētajās summās iekļauta arī pases/personas apliecības nosūtīšanu ar *Federal Express* kurjērpastu uz personas norādīto dzīvesvietu.

*Ja eID kartē būs aktīvizēts elektroniskais paraksts, tad eID kartes droŗības kōdus nosūtīs atseviŗķā vēstulē.

Pēc 1. marta ikvienam, kas vēlēsies saņemt vai atjaunot pasi un/vai personas apliecība, paziņos noteiktu pieņemšanas laiku, par to iepriekŗ vienojoties.

Papildinformācija Latvijas vēstniecības ASV vietnē tīmeklī mājaslapā:

<https://www.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija>

Latvijas vēstniecības ASV Konsulārā nodaļa
Vēstniecības Konsulārās nodaļas tālruni:
202-328-2883; 202-328-2882, 202-328-2881
E-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Būs grāmatas par Anšlavu Eglīti

Teātra zinātniece, mākslas doktore Ieva Struka piedalās rakstnieces Gundegas Repšes un Daces Sparānes projektā „Es esmu”. Dalībnieku mērķis – sarakstīt un izdot 13 romānus par izciliem latviešu rakstniekiem un rakstniecēm un 13 literātūrzinātniskas monografijas. Darbus izdos apgāds „Dienas Grāmata”. Romānu par Anšlavu Eglīti raksta Laima Kota, monografiju iecerējusi rakstīt Ieva Struka (dzimusi 1974. gadā). Viņa ir literārās daļas vadītāja Latvijas Nacionālajā teātrī, raksta recenzijas Latvijas presē. Ieva Struka sastādījusi apjomīgos drāmaturga Gunāra Priedes Kopotos rakstus ar komentāriem piecos sējumos, sarakstījusi grāmatas par režisoru Pēteri Pētersonu, režisori Māru Ņimeli un Latvijas Nacionālo teātri.

Ieva Struka izskatījusi Rakstniecības un mūzikas muzejā atrodamo korespondenci un saprot, ka viņas uzdevums ir gan apjomīgs, gan atbildīgs. Viņa meklē Latviešu fonda un Valsts Kultūrkapitāla fonda finansiālu atbalstu un, ja izdosies to dabūt, tad maija otrā pusē brauks uz Losandželosu, lai tiktos ar cilvēkiem, kuri pazina un atceras Anšlavu Eglīti, apmeklētu vietas, kas pieminētas rakstnieka darbos,

paviesotos mājā Pacifika Palisādēs, kur viņš dzīvoja.

Ieva Struka sazinājusies ar Brigitu Siliņu, Dairu un Juri Ciļņiem, Ingunu Galviņu. Apmešanās vieta sarunāta pie Noras Mičules.

Ieva Struka domā, ka varētu lūgt Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda vadītājus gādāt, lai pie rakstnieku mājas Pacifika

Palisādēs novietotu kādu piemiņas zīmi.

Rīgā pie vairākām ēkām ir piemiņas plāksnes, varbūt varētu tādu novietot arī pie mājas Krišjāņa Valdemāra ielā, kur Anšlavs Eglītis dzīvoja. Rakstnieks Rīgā bija labi pazīstams, un tagad daudzi, noskatījušies interesanto filmu „Homo novus”, bibliotēkās meklē un lasa viņa sacerētos darbus.

Rīdzinieki pieraduši redzēt mākslinieku Kārli Padeģu pie Vērmanes dārza un Irbīti sēžam Brīvības ielas malā pie Matīsa ielas. Varbūt kādā vietā Rīgā reiz ieraudzīsim Anšlava Eglīša tēlu – pie Mākslas akadēmijas vai Nacionālā teātra.

Foto: Kristaps Kalns

**Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas māja
Pacifika Palisādēs**

Ardievas Silvijai Tūbelei Kurmiņai

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcā 18. janvārī pulksten vienpadsmitos pulcējās latvieši un cittautieši, lai atvadītos no Silvijas Tūbeles Kurmiņas. Viņa bija ilggadēja Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcas draudzes locekle, dāmu komitejas priekšiece. Ērģeļnieks Egils Ozoliņš piemiņas rīta sākumā spēlēja tautasdziesmu variācijas, Artūrs Rūsis un Edvīns Rūsis nodziedāja latviešu tautasdziesmu „Saulīt’ tecēj’ tecēdama”, klavierpavadījumu spēlējot Lolitai Ritmanei. Daina Ābele lasīja Bībeles 23. psalmu. Uzrunu teica diakone Guna Reina.

Par Silvijas Tūbeles Kurmiņas dzīvi pastāstīja Silvijas vecākā brāļa Arņa Tūbeļa meita Anita Verbelova. Silvija viņai bija krustmāte un mīļa draudzene. Silvija Tūbele un viņas dvīņu brālis Oto piedzima 1935. gada 28. jūnijā Rīgā. Otrā pasaules kara beigās, 1945. gadā Tūbeļu ģimene atstāja dzimteni un nokļuva franču zōnā Vācijā,

Rāvensburgas pilsētā. Četrus gadus vēlāk Tūbeļi saņēma atļauju izceļot uz ASV, viņi devās uz Misisipi, kur vecāki strādāja kokvilnas plantācijā. Nostrādājuši līgumā paredzēto laiku, viņi pārcēlās uz *Fort Worth* Teksasā, kur Silvija 1954. gadā pabeidza vidusskolu. (Northside Highschool).

Tūbeļu ģimene pārcēlās uz Bufalo Ņujorkas pavalstī, un Silvija iesaistījās latviešu sabiedrībā. Pēc laika Silvija pārcēlās uz dzīvi Losandželosā, kur strādāja par nekustamo īpašumu aģenti. Losandželosā viņa apprecējās ar mūziķi Andreju Kurmiņu. Silvija Kurmiņa daudz laika ziedoja Losandželosas latviešu sabiedrībai. Viņai netrūka draugu, kuŗi bieži pulcējās Silvijas mājā, lai patērzētu un iedzertu glāzi šampanieša. Silvija vienmēr atbraukusi uz Anitas Verbelovas dzimumdienu vai vārda dienu, atvedusi pīrāgu groziņu un pudeli šampanieša Anitas vecākiem.

Silvijas vaļasprieks bija krāt daždažādas cūci-

Saldus dusu māsai novēlēja brālis Arnis Tūbelis...

ņas. Viņas mīļāka cūciņa Vilfreds krustmeitai bija līdzī, un viņa apsoliņa par to gādāt.

Pirms vairākiem gadiem Silvija nopirka dzīvokli Rīgā un pārcēlās atpakaļ uz dzimteni. Viņas dzīves gaitas beidzās Rīgā 2019. gada 18. augustā. Anita Vebelova piebilda, ka vienmēr atcerēsies krustmāti, ko ļoti mīlēja. Silvijas smaidi nav aizmirstami.

Atmiņās dalījās Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes priekšniece Tamāra Rūse un Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis. Viņš pieminēja Silvijas dzīvesprieku un neaizmirstamo humoru. Silvija vienmēr bija gatava palīdzēt, viņa aktīvi piedalījās biedrības un baznīcas sarīkojumos, iesaistījās Dziesmu svētku rīkošanā, rīkoja uteni nama auto novietošanas laukumā, sarīko-

jumos pārdeva izlozes biļetes, un neviens neuzdrošinājās viņai atteikt.

Ivars Mičulis smaidot atcerējās Silvijas Tūbeles pārgalvīgo braukšanu ar auto, kad viņi kopā devušies meklēt pērkamu māju, un kāpšanu pāri žogam, lai ieskatītos aizmugures logos, kaut nelabi rējuši suņi.

Silvija Kurmiņa 1974. gadā no marta līdz jūlijam bija Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšniece.

Dzīvojot Rīgā, viņa neaizmirs draugus Dienvidkalifornijā, saņēma biļetenu, un vienmēr, kad atbrauca ciemos pie radiem, nepalaida gažām iespēju atnākt uz kādu sarīkojumu latviešu namā. Visiem par to allaž bija liels prieks, ikviens vēlējās ar Silviju patērzēt un uzzināt, kā viņai klājas Latvijā un kas tur jauns.

Pēc lūgšanas ērģelnieks Egils Ozoliņš spēlēja Georga Frīdriha Hendela skaņdarbu „Laujiet man sērot”, pēc svētīšanas un kopdziesmas – Johanna Sebastiana Bacha skaņdarbu „Esi man klāt”.

Atmiņu pavedieni vēl ilgi raisījās baznīcas lejas telpās.

Piederīgie lūdz Silvijas Tūbeles Kurmiņas piemiņai nosūtīt ziedojumu Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejam.

...un (no kr.): Aivars Jerumanis, Antons Švarcs, Tāļivaldis Paegle

Skandinavu un baltiešu filmu festivāls Losandželosā

No kr.: Artūrs Rūsis, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Tamāra Rūse, Dziesma Tetere, Karīna Lapīna, Vita Volkovska, Edvīns Rūsis; nav: Ineses Sviķkalnes, Daces un Valža Pavlovsku

Skandinavu un baltiešu filmu festivāls Losandželosā notika 21. reizi. *The Writers Guild Theater* (135 S. Doheny Str.) Beverlihillos 4., 5., 11. un 12. janvārī bija iespēja noskatīties izcilas skandinavu filmas, kā arī pa kādai latviešu, igauņu un lietuviešu filmai. Latviešu filmu „Tēvs nakts” (angļu valodā tās nosaukums ir *Mover*) izrādīja 4. janvārī. To noskatījās arī pulciņš latviešu. Filma bija latviešu valodā ar uzrakstiem angļiski. Aijas Zeltiņas-Kalniņas viedoklis par filmu: „Iespējams, ka simbolisma bija pietiekami; toties dialogu gan šur tur pietrūka. Titri angļu valodā bija visai vienkārši un neizsmeļoši. Mūzika, aktiermāksla un filmēšanas darbinieku darbs – teicams.”

No kr.: Losandželosas konsulārā korpusa viceprezidents Grants Gochins (Grant Gochin), Somijas ģenerālkonsuls Losandželosā Stefans Lindstroms (Stefan Lindström), Skandinavu filmu festivāla dibinātājs un direktors Džeimss Kēnigs (James Koenig), Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Juris Buņķis

Sagriezāsi ķekatiņas...

Pirms Meteņiem, kad atvadāmies no ziemas un sagaidām jauno gadu, atcerēsimies ķekatiņas iešanu latviešu skolā pērnā gada 15. decembrī:

Sagriezās(i) ķekatiņas / Istabiņas vidiņā.

Sagriez, Dievs, rudzus, miežus / Lielajā tīrumā.

Ziemas saulgriežus un Ziemsvētkus latvieši svinējuši trīs dienas – dziedot, dejojot, rotaļājoties, minot mīklas, stāstot pasakas, zīlējot un mielojoties ar gardiem ēdieniem. Tradīcijām bagāti un līksmi ik gadus tiek sagaidīti Ziemas saulgrieži arī Losandželosas latviešu skolā, kad zemi rībinādami ar egļu zariem, namā dzērvju, lāču, čigānu, lapsu, kazu, vilku un citu zvēru maskās ierodas budēļi. Budēļi inēs jautrību, izdzen tumsu no kaktiem, nopeļ saimes ļaudis ar egļu zariem, vēlot stipru veselību, izdancina, uzdzied dziesmas un mīlojas ar varen sātīgu un bagātu svētku mielastu.

Senajiem latviešiem dancošana maskās bija sazināšanās ar garu pasauli. Dejojot maskās, ļaudis senos laikos ticēja, ka viņi iemantos attiecīgā dzīvnieka garu un spēku. Par vistiprāko dzīvnieku uzskatīja lāci, kas ar savu rēkšanu varot aizbaidīt ļaunos garus. Par lāci Ziemsvētkos var pārgērbties gan puīši, gan meitas, tad viņiem būs lāča spēks, gars un drosme.

Piedalīties rotaļdejās tiek aicināti visa vecuma ļaudis, jo Ziemsvētku rotaļas apvieno priekā visas paaudzes –

gan bērnus, gan jauniešus. Rotaļu dalībnieki var spēkoties, dot ķīlas, atveidot ikdienas darbus un dzīves svarīgākos brīžus. Ziemas rotaļās puīši visbiežāk tēlo vilkus, kas simbolizē ilgos tumsu ziemā, meitas – kazas, aitas, zosis, jo šie dzīvnieki simbolizē īsās gaismas stundas ziemā.

Ziemas saulgrieži ir jautri, rotaļīgi svētki, ko daudzinājām arī Losandželosas latviešu skolā. Lai gan svētkus svinēt un līksmoties neiznāca trīs dienas, tomēr pēc sešām dejām un rotaļām gan budēļiem, gan svētku svinētājiem bija jūtams spēku izsīkums. Kamēr dejojot atvilka elpu, varēja zīlēt un minēt Ziemsvētku laikam un ziemas dabas parādībām atbilstošas mīklas. Par mīklu atminēšanu bija iespēja nopelnīt kādu kraukšķīgu piparkūku sirsnību. Kristofera Karami uzdotā mīkla: „Vīrs biezā kažokā siltā istabā guļ cauru ziemu.” (Atbilde: lācis)

Rotaļājoties vecāki var bērniem iemācīt dziedāt, kustēties un radīt priekšstatu par pasauli, par gaismas cīņu ar tumsu, par labā un ļaunā cīņu. Šoreiz budēļi aicināja piedalīties rotaļdejās „Kopā, kopā kaimiņu meitas un puīši”, „Pirkstiņdancis”, „Lāci, lāci mazgā muti”, „Kur es savu avītiņu svētu nakti paganīšu” un „Neguli, saulīte”.

Pēc jautrās līksmošanās skolas saimi apciemot ieradās Ziemsvētku vecītis un atnesa daudz gaidītu dāvanu.

Pirkstiņdancis

Rotaļdejas ir labs veids, kā izvingrināt kājas un iepazīties

Bērnudārza un Burtiņu klases audzēkņi dzied Ziemsvētku vecītim „Cepam, cepam piparkūkas”

Losandželosas latviešu skolas saime kopā ar Ziemsvētku vecīti

Jautrie budēļi

Bērni deklamēja dzejoļus un tautsdziesmas, dziedāja un uzdeva mīklas vecītim, kas dāsni apdāvināja čaklos bērnus. Ziemsvētku vecītis visiem novēlēja skaistu un gaišu svētku, solīdams atnākt ciemos arī nākamgad!

Paldies Ziemsvētku vecītim par ierašanos skolā!

Paldies fotogrāfei Līgai Sviksai par jautro brīžu iemūžināšanu, lai gan viņai bija ieģipsēta kāja.

Paldies Pēterim Brecko par svētku afišas iespiešanu.

Paldies mūziķiem – Ingridai Dženinngsai, Paulam Berkoldam, Ērikam Kīnam un Erikam Jerumanim.

Paldies skolas vecākiem par gardo mielastu un Inesei Sviķkalnei un Gunai Reinai par saimniekošanu virtuvē.

Paldies Mārtiņam Leikartam par eglīti un \$200 Ziemsvētku ziedojumu skolai.

Paldies latviešu nama pārvaldei par iespēju lietot mikrofonus un nama zāli.

Paldies DK Daugavas Vanagu apvienības vanadzēm par Ziemsvētku izskaņas pēcpusdienu 12. janvārī ar sadziedāšanos, rotaļām un dainām.

Māmiņa Ilze Stedmena un dēls Tomass piedalās rotaļdejās

Mācību pārzine Aija Zeltiņa-Kalniņa

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums latviešu skolā

Losandželosas latviešu skolā 26. janvārī atcerējās Draudzīgo aicinājumu, ko pirms 85 gadiem ierosināja Latvijas vadonis Kārlis Ulmanis. Viņš aicināja atbalstīt Latvijas skolas, dāvinot grāmatas un mākslas priekšmetus zināšanu un kultūrālās dzīves pieredzes uzkrāšanai.

Losandželosas latviešu skolā Draudzīgais aicinājums ir gan uzaicinājums atbalstīt latviešu skolas darbību, gan arī rudens sēmeštra liecību izsniegšanas diena un skolēnu iegūto zināšanu un prasmju parādīšana. Lai bērniem būtu interesantāk apgūt vienu vai otru mācību tematu, skolas mācību programma tiek dažādota un apvienota ar personiskiem piedāvājumiem un ģimenes stāstiem.

2019./2020. gada mācību programmas – valodas, lasīšanas, tautiskā mantojuma, dabas, mākslas un vēstures – apgūšanai izvēlēti Latvijas muzeji, kultūras, vēstures un zināšanu krātuves.

Rudens sēmeštrī, gatavojoties Mākslas detektīvu dienas sarīkojumam, uzmanību pievēršām Latvijas Nacionālās mākslas muzejam, lai veicinātu un paplašinātu

bērnu interesi par latviešu valodu, literatūru un kultūru, iepazīstinot ar uzskates materiāliem par mākslu.

Par Mākslas dienu sarīkojumu skolēniem, skolotājiem un vecākiem bija ļoti pozitīva atsauksme, kas rosināja lielāku interesi par jaunu projektu un muzeju izvēli. Nākamie izpētes objekti bija Latvijas Dabas muzejs, Etnografiskais brīvdabas muzejs un Latvijas 50 gadu okupācijas muzejs. Muzeju izvēle tika rūpīgi pārdomāta, saskaņojot atbilstoša vecuma mācību programmu ar muzejos esošo informāciju un rosinot bērnus veidot pašiem savus muzeja eksponātus.

Bērnudārza audzēkņi un jaunāko klašu skolēni skolā sāk apgūt dabas mācību, vispirms krāsojot un zīmējot, deklamējot un dziedot tautasdziesmas, ejot rotaļās, lasot daiļliteratūru un bērnu enciklopēdijas, saliekot mīklas par Latvijas putniem, dzīvniekiem, kokiem, augiem. Tādējādi pamazām viņi apguva zināšanas un līdztekus veidoja Dabas muzeja eksponātus skolas sarīkojumam.

Iespējams, nākamreiz viesojoties Latvijā, ģimenēm

Skolotāja Kristīne Urena un bērnudārza audzēkņi pie projekta „Mūsu grupiņas koks” – koks ar bērnu izvēlētajām lapām

būs interese apmeklēt Dabas mūzeju Rīgā, Krišjāņa Barona ielā 4, vai aizbraukt uz Līgatnes dabas parku, meklēt dzintariņus plūdmalē vai ieklausīties putnu vīterošanā.

Latvijas Dabas mūzejs ir visvecākais mūzejs Latvijā. Šogad tas svin 175. gadadienu! Mūzeja logo ir divi Latvijas nacionālie dabas simboli – baltā cielava uz liepas lapas fona.

Bērnudārza audzēkņiem Draudzīgā aicinājuma sarīkojumam bija jāgatavo uzskates darbi par tematu „Dabas mūzejs”. Bērni, vecāki un skolotāja Kristīna Urena bija gatavojuši plakātu – bērni un vecāki kopā no smalkiem brūniem papīriņiem izveidoja koka stumbru un zarus un pie tiem pielīmēja katra bērna mājās izgatavotu mīļākā koka lapu. Sarīkojuma laikā apmeklētājiem bija jāatmin, kāda koka lapas tās bija. Pēc minēšanas bērnudārza audzinātāja Kristīne Urena uzdāvināja bērniem grāmatas, lai papildinātu viņu mājās esošo latviešu grāmatu plauktu. Nobeigumā visi kopā nodziedāja dziesmu par vālodzīti, kas sasauca mājup latviešus, pasaules staigātājus – „Līganā āra bērza...”

Skolotājas Sanitas Šūmanes vadītās Burtiņu klases skolēni izvēlējās projektu par Latvijas nacionālajiem dabas simboliem. Tautasdziesmu par ozolu deklamēja Magnuss Kaļiņš.

Burtiņu klases skolēni Tomass Zeltiņš-Kalniņš, Magnuss un Zane Kaļiņi, Aidens Urena, Kristofers Karami un Valodas klases skolniece Laila Dženningsa izstādei gatavoja Latvijas nacionālo dabas simbolu darbus – izkrāsoja divpunktu mārīti, ozollapas, zīles un liepu lapas, dzintara akmentiņus, cielaviņas, izgatavoja pīpeņu aplikāciju. Šos darbiņus uzlīmēja uz uzzīmētas Latvijas kontūrkartes. Burtiņu klases bērni deklamēja tautasdziesmas par pušiem kā ozoliem un meitām, kas lauž ozolu un liepu zarus, lai vītu vainagus.

Skolotājas Ineses Sviķkalnes vadībā 3. un 4. klases skolēni apvienojās, iepazīstoties ar Latvijas mūzejiem, lai kopā uzzinātu ko vairāk par Latvijas dabu, tās dzīvniekiem un putniem, un kā latviešu mīlestība uz visu

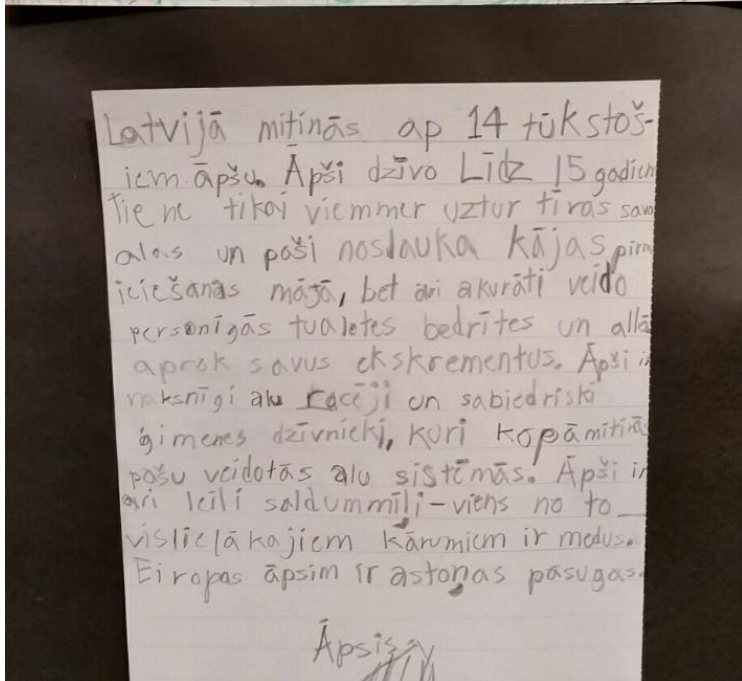

Skolotājs Mārtiņš Leikarts, skolotāja Inese Sviķkalne un 3./4.klases skolēni (no kr.): Mikus Arnolds, Anna Arnolda un Nikols Leikarts pie plakāta par Latvijas dzīvniekiem (āpsis, ezis un lapsa); nav Audra Kīna

dzīvo atspoguļojas pasakās, teikās, tautasdziesmās un ticējumos. Viņi kopā pētīja, kā izskatās stirnas, lūša, mežacūkas, āpša, vāveres, eža, lapsas u.c. zvēru pēdu nospiedumi mežā. Piederība kaķu vai vilku dzimtai noteic, var vai nevar redzēt nagu zīmes pēdu nospiedumā. Skolēni izdomāja, ka pēdu atpazīšana varētu būt aizrāvīga nodarbe arī Draudzīgā aicinājuma sarīkojuma apmeklētājiem, un izgatavoja pēdu dzīšanas plakātu. Sarīkojuma laikā ne viens vien zinātkārs apmeklētājs pietāja apskatīt plakātu un mēģināja atrast īstos pēdu saimniekus.

Visi skolēni kopā pētīja daudz dažādus putnus un dzīvniekus, un katrs varēja izvēlēties kādu, kas likās vistuvākais, interesantākais vai par ko gribētos uzzināt vairāk. Katrs skolēns uzrakstīja darbu un uzzīmēja zīmējumu par sevis izvēlēto dzīvnieku. Anna Arnolda izvēlējās Latvijas rudo lapsu un pastāstīja, ka lapsas parasti medī naktī, bet dienā guļ migās, ko ierīko citu zvēru izraktajās alās. Tās patiešām nopelnījušas savu reputāciju Latvijas folklorā par izveicīgumu, gudrību un pat viltīgumu, jo tieši tādas arī ir. Lapsas kažoku maina divas reizes gadā un īpaši skaistas ir ziemā.

Nikols Leikarts stāstīja par āpsi, kam savukārt pavisam nepelnīti bieži tiek piedēvētas negatīvas īpašības. Āpsi patiesībā ir ļoti tīri dzīvnieki, viņi ierīko tualetes atstatu no mīgas un izkārnījumus aprok zemē. Āpsi ir ļoti talantīgi alu racēji un uz mūžu uzticīgi izvēlētajam dzīvesbiedram.

Mikus Arnolds bija uzrakstījis darbu par Latvijas ežiem, kuņģi, pretēji tik bieži dzirdētajam, pavisam reti mēlojas ar čūskām. Ezis ir vislielākais kukaiņēdājs Latvijā un katra dārznieka vislielākais draugs, jo vienā naktī var apēst līdz 200 gramu kukaiņu, tostarp indīgos, kuņģus citi dzīvnieku un putni neēd. Mikus pastāstīja, ka ezim ir apmēram 7000 adatu, kas izkrīt un ataug tāpat kā cilvēkam mati, ka mazie ezēni piedzimst ar adatām pārklātu biezu ādas plēvi un ka adatas plēvei cauri izduras tikai pēc vairākām nedēļām.

Diemžēl Audris Kīns nevarēja atnākt un pastāstīt par

dižraibo dzeni, bet skolotāja Inese Sviķkalne pieminēja dažus faktus, ko Audris bija iemācījies, piemēram, ka dzenim visu dzīves laiku turpina augt kaula deguns. Kā nu ne, citādi tas taču būtu nodilis pavisam īss, visu laiku kaļot koka mizā caurumus! Skolēni kopā ar sarīkojuma apmeklētājiem minēja, cik ilgā laikā dzenis izkaļ kokā dobumu, kur iekārtot ligzdu. (Atbilde: dzenis dobumu ligzdai izkaļ apmēram 14 dienās.)

Visi dzīvnieki, par kuņģiem 3. un 4. klases skolēni rakstīja, apskatāmi Līgatnes dabas taku parkā. Par to sīkāku informāciju var atrast tīmekļa vietnē: <http://www.ligatnesdabastakas.lv/>.

3. un 4. klases skolēni bija sagatavojuši skaistus zīmējumus un interesantus stāstus par Latvijas dzīvniekiem. Par visinteresantāko tika atzīts Nikola Leikarta stāsts par kārtību un tīrību mīlošo āpsi.

Skolotāja Inese Sviķkalne deklamēja tautasdziesmas par ezi un lapsu.

Sarīkojuma apmeklētāji teica, ka daudzus no bērnu minētajiem faktiem par šiem dzīvniekiem, nemaz nav zinājuši, piemēram, ka āpsis pirms ieiešanas alā noslauka ķepas.

Interesantus faktus par Latvijas Etnografisko brīvības muzeju bija uzzinājuši 7. klases skolēni – Ieva Arnolda par pirtiņu; Māra, Audris un Krišs Kīni par Kurzemes sētas dzīvojamo māju, pirtiņu un klēti; Eduards Zeltiņš-Kalniņš par kalvi jeb smēdi un skolotāja Aija Zeltiņa par pūralādēm.

Skolēni bija aicināti sagatavot stāstījumus, saistot tos ar savas dzimtas vēsturi, tradīcijām ģimenē, zināšanām par tautasdziesmām, dejām un rotaļām.

Māra Kīna minēja, ka viņas vectētiņa Kurzemes māja savulaik ziedota, pārvesta un uzslēta no jauna Etnografiskajā brīvības muzejā, bet gāja bojā ugunsgrēkā 2008. gadā.

Eduards Zeltiņš-Kalniņš bija izvēlējis pētīt un runāt par kalvi, jo sākumā bijis ieinteresēts vairāk par metalla īpašībām, kad tos karsē, kaļ un gremdē aukstā ūdenī. Pašam par lielu pārsteigumu uzzinājis, ka viņa mātes dzimtā pirms vairāk nekā 300 gadiem senči Vidzemē, Madonas Biržu muižā bijuši kalēji vairākās paaudzēs. Tāpēc ģimene 17. gadsimta beigās ieguvusi uzvārdu Kalējs.

Ievai Arnoldai bija sirsnīgs stāsts par pirtiņas kā cilvēka dzīves sākuma, pēdējās gaitas un dziedniecībā visnozīmīgāko vietu. Diez vai kāds no sarīkojuma apmeklētājiem ir gājis pērties melnajā pirtī un sviedrējies, lai attīrītu gan miesu, gan dvēseli?

Aizsākot tematu par Latvijas 50 gadu okupācijas muzeju, Kārlis Kalvāns pastāstīja par savas vecvecmāmiņas izsūtīšanu uz Sibīriju 1949. gada 25. martā:

„1949. gada martā no Latvijas uz Sibīriju tika izsūtīti vairāk nekā 44 000 Latvijas iedzīvotāju, tostarp mana vecvecmāmiņa Veronika Jane un viņas tēvs, māte, māsa un brālis. Viņai bija tikai 17 gadu.

Daudziem bērniem Latvijā 25. marts bija parasta skolas diena. Taču manai vecvecmāmiņai, ejot uz skolu, bija nelāgas nojautas. Ap pusdienlaiku viņa tika iesaukta direktora kabinetā, kur viņai paziņoja, ka viņas ģimeni izsūta uz Sibīriju. Vecmāmiņa visu ceļu no direktora kabineta līdz mājām gāja raudādama. Pārņākusi mājās, viņa redzēja vecākus steigā kravājamies bruņotu krievu kaŗavīru uzraudzībā. Sākās garais ceļš uz Sibīriju. Ceļā nomira vecvecmāmiņas māte. Tēvs nomira, Sibīrijā nenodzīvojis pat gadu. Vecvecmāmiņas sapņi par mācīšanos Rīgā un kļūšanu par skolotāju tika sagrauti.

Sibīrijā, strādājot smagu darbu, pagāja desmit gadi, līdz varēja atgriezties Latvijā.”

Par savas dzimtas izceļošanu no Latvijas stāstīja Valodas klases skolēni. Dženningsu un Jerumaņu ģimenes locekļi 1944. gadā, bēgot no atkārtotas padomju okupācijas, devās bēgļu gaitās uz rietumiem, apmetās Vācijā un vēlāk devās uz ASV.

Aivars Jerumanis piedalījies desmit braucienos uz Sibīriju, lai pieminētu, uzmeklētu un godinātu izsūtītos un bojāgājušos latviešus. Viņš pastāstīja, ka Sibīrija sākas aiz Urālu kalniem, sniedzas pāri visam Āzijas kontinentam līdz Klusajam okeānam, no Ziemeļpola un Polārā loka uz dienvidiem līdz Mongolijai, Ķīnai un

Kazachstanai. Sibīrijā ir deviņas laika joslas, tā ir trīs reizes platāka par Ameriku, maz apdzīvota, toties ar lielu bagātību – mežiem, naftu, derīgajiem izrakteņiem.

Agrāk uz Sibīriju izsūtīja valsts politiskos pretiniekus, viņi nedrīkstēja atgriezties, bet saņēma pabalstu, ar ko pietika pārtikai, degvīnam, tabakai. Vēlākajos gados izsūtīšana kļuva brutālāka. Ja Pēterburgā vēlējās atbrīvoties no nabagiem un bezpajumtniekiem, viņus sadzina vienkopus un kājām dzina uz Sibīriju, bez jebkāda pabalsta. Ceļā lielākā daļa gāja bojā.

Krievijas cars 19. gadsimta beigās aicināja braukt uz Sibīriju tos, kuŗi vēlējās tur dzīvot un dabūt īpašumā zemi. Aizbrauca simtiem Latvijas zemnieku. Taču Staļins 1937. gadā, baidīdamies no ārzemniekiem, lika visus latviešu vīriešus arestēt un nošaut. Septiņus gadus vēlāk sākās PSRS un Vācijas kaŗš. Padomju armijā iesauca visus Sibīrijas ciemu latviešu zēnus, kuŗi bija vecāki par 16 gadiem. Pie Krasnojarskas ir garas kapuvietu rindas pēc Staļina pavēles nošautajiem, un pretim atdusas vietas latviešu zēniem, kuŗi krita Otrā pasaules kaŗā, cīnīdamies padomju armijā.

Tautas traģēdija turpinājās, kad 1941. gadā Latvijā ienāca padomju karaspēks. 1941. gada 14. jūnijs ir sēru diena – uz Sibīriju tika izsūtīti 15 425 Latvijas iedzīvotāji, tostarp 4000 bērnu. Ģimenes izšķīra, vīriešus nosūtīja uz Gulaga spaidu darba nometnēm, kur 700 vīru tūlīt tika nošauti. Izdzīvoja tikai 5% vīriešu. Mazākie bērni un vecāki cilvēki nomira bada nāvē vai nosala.

1949. gada 25. martā izsūtīja 44 182 Latvijas iedzīvotājus, izsūtīto sarakstā bija ierēdņi, skolotāji, mācītāji, tirgotāji un zemnieki. Izsūtīto 13 000 ģimeņu gandrīz trešā daļa bija bērni, jaunāki par 16 gadiem. Izsūtījuma ilgums – no 10 līdz 25 gadiem. 1949. gadā izsūtītie lielākoties nokļuva Sibīrijas vidienē – Krasnojarskā, Novosibirskā un Kazachijā. Sievietes strādāja kolchozā, meža un lauku darbos. Bērniem trūka pārtika, apģērbs un ziemā apavi. Tūlīt bija jāmacās krievu valoda. Vecāki mudināja bērnus izglītoties, un latvieši drīz vien bija vieni no izcilākajiem skolēniem, beidza vidusskolas un universitātes.

Pēc Staļina nāves 1953. gadā izsūtītie drīkstēja atgriezties Latvijā.

Aivars Jerumanis bijis Sibīrijā desmit reizes, braucot no Maskavas līdz Krasnojarskai lidmašīnā jāpavada astoņas stundas. No Krasnojarskas ceļojums tālāk turpi-

Skolotāja Ingrida Dženningsa pie ģimenes projekta par latviešu vecvecāku bēgļu gaitām

nājās ar kuģi par Jeņisejas upi uz ziemeļiem līdz polārajam lokam. Pabūts arī Komi pussalā un zelta raktuvēs Magadanā, Kamčatkā, kur vēl mitinās lieli lāči un apvāršni grezno deviņi reizēm kūpoši vulkāni.

Aivars Jerumanis bijis arī Vladivostokā, kur Klusā okeana krastu apsargā krievu flote, kā arī Kazachstanā, kur ir karstāks nekā Kalifornijā un kur mednieku palīgi ir ērgļi un vanagi.

Aivars Jerumanis braucis uz Sibīriju tāpēc, lai pieminētu izsūtītos nevainīgos latviešus, kuŗi gāja bojā un godinātu tos, kuŗi izturēja mocības un atgriezās dzimtenē. Viņš vēlējies savām acīm redzēt vietas, kur latvieši neželīgi mocīti, un varētu liecināt par to nākamām paaudzēm.

Aivara Jerumaņa tēvs 1941. gadā iebēga mežā, citādi, iespējams, visa ģimene, kuŗā bija četri bērni, tiktu izvesta uz Sibīriju un Aivars runātu krievu valodā.

Sava stāsta beigās viņš ieteica izlasīt Dzintas Gekas grāmatu „Skolas Sibīrijā”.

Pēcpusdienā skolas koris dziedāja dziesmas par putniem, skaisto tēva sētu un latviešu vienotību. Koncerta daļas beigās skolēni dejoja dejas par pērkona ducināšanu un putniņu čaklo rušināšanos.

Visbeidzot bija pienācis brīdis paēst gardas pusdienas un saņemt apsveikumus no skolas atbalstītājiem.

Mācību pārzine un skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa apsveica čaklos Losandželosas latviešu skolas lasītājus par piedalīšanos Latvijas Nacionālās bibliotēkas lasīšanas veicināšanas programmā „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2019”. Šogad bija pieteikušies 18 lasītāji, no tiem divi pieaugušie.

Paldies visiem vecākiem un vecvecākiem, kas veicina bērnu interesi lasīt latviski!

Sarīkojuma beigās skolēni, rokas savijuši, nodziedāja „Daugav’ abas malas”; šo dziesmu simboliski izvēlējāmies, aicinot latviešus vienoties.

Vairāki bērni ilgāku laiku slimoja, bet tomēr bija izpildījuši mājasdarbus – Mārtiņš un Kristofers Karami, Audris Kīns, Krišs Kīns.

Skolas saimei pievienojušās divas jaunas ģimenes – Ance Levine un viņas meita Izabella, Liāna Bērziņa un meita Sanija. Abām meitiņām ir divi gadi.

Sirsnīgi pateicamies visiem vecākiem un skolotājiem par palīdzību – galvenajai saimniecei Ilzei Stedmenai un palīgiem par cienasta galda uzklāšanu un virtuves darbiem.

Turpināsim čakli mācīties un uzkrāt zināšanas latviešu skolā.

**Aija Zeltiņa-Kalniņa
Inese Sviķkalne**

Losandželosas latviešu skolas skolotāji un palīgi, no kr.: Aija Reimane, Ingrida Dženningsa, Mārtiņš Leikarts, Inese Sviķkalne, Sanita Šūmane-Karami, Nora Mičule, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Kristīne Urena

Valodas klases skolotāja Ingrida Dženningsa (labā pusē), skolotājas palīdzēja Aija Reimane (kreisā pusē) un skolēni ar liecībām

Skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa izsniedza liecības par rudens mācību sēmes 7. klases skolēniem; (no kr.): Ieva Arnolda, Māra Kīna, Kārlis Kalvāns, Eduards Zeltiņš-Kalniņš; nav Kriša Kīna

Latvijas Nacionālās bibliotēkas lasīšanas veicināšanas programmas „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2019” Losandželosas latviešu skolas dalībnieki ar diplomiem

Pateicība

Logo: Pēteris Brecko

Latviešu skolas saime pateicas par ziedojumiem: Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai (\$500), Daugavas Vanagu apvienībai (\$500), DK latviešu ev. lut. draudzei (\$100), latviešu sabiedriskajam centram (par maksas atlaidi zāles, priekštelpas un virtuves lietošanā) un individuālajiem ziedotājiem – Maijai un Tālvāldim Paegliem (\$100), Inesei Sviķkalnei un Džeisonam Arnoldam (\$50), Annai Ābelei (\$50) un citiem ziedotājiem par atsaukšanos Draudzīgajam aicinājumam, kā arī Mārtiņam Leikartam par \$200 ziedojumu Losandželosas latviešu skolai Ziemsvētku sarīkojumā.

Mācību pārzine Aija Zeltiņa-Kalniņa

Tautasdziesmu animācijas filmas

Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozare piedāvā tautasdziesmu animācijas filmiņas, piemēram, latviešu bērnu iemīļotās „Kur tu teci, gailīti manu” un „Aiz kalniņa dūmi kūp”, kā arī dažas citas.

Tās atrodamas ALAs Youtube kontā:

https://www.youtube.com/channel/UC-q7Ku_N4SKhsVs9YUgxHOG/videos

Latviešu valodu tīmeklī var apgūt, izmantojot pašmācības rīku „e-Laipa”, skat.:

<https://elaipa.lv/Home/A1>

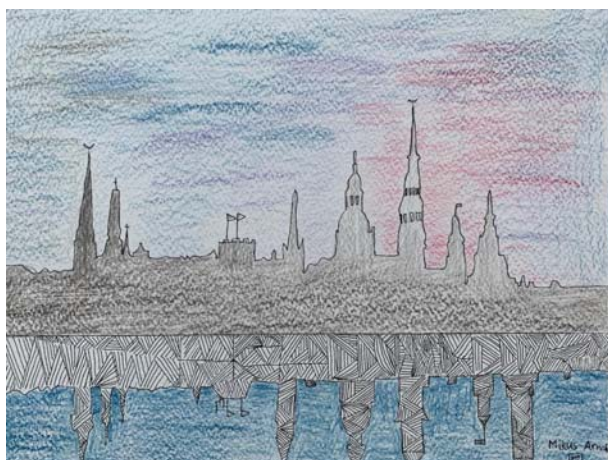
Lai sapņi piepildās!

Latviešu valodas aģentūras (LVA) sacerējumu un zīmējumu konkursā „Izstāsti man savu sapni”, kas jau 11 gadu tiek rīkots, svinot „Dzimtas valodas dienu” 21. februārī, piedalījās arī skolēni no Losandželosas latviešu skolas. LVA vietnē tīmeklī ziņots, ka vērtēšanai bija iesūtīti 1234 darbi. Vērtēšana notika, ievērojot vecumgrupas.

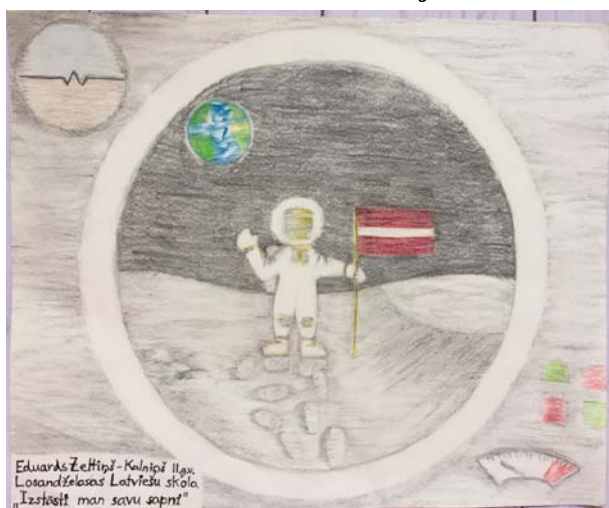
Šī bija otrā reize, kad konkursā piedalījās Losandželosas latviešu skolas skolēni; pirmajā reizē Mikus Arnolds un Eduards Zeltiņš-Kalniņš, šoreiz seši – Eduards Zeltiņš-Kalniņš (11 g.), Mikus Arnolds (9 g.), Anna Arnolda (6 g.), Māra Kīna Māru Kīna (11 g.), Audris Kīns (8 g.), Krišs Kīns (12 g.).

Kaut arī Losandželosas latviešu skolas audzēkņi nebija laureātu sarakstā, skolas saime sveic visus konkursa dalībniekus! Paldies bērnu vecākiem, kas mudina, iedrošina un atbalsta sadarbību ar Latviju!

Mācību pārzine Aija Zeltiņa-Kalniņa

Mikus Arnolds zīmējums

Eduards Zeltiņš-Kalniņš grib būt astronauts un aizvest Latvijas karogu vispirms uz Mēnesi

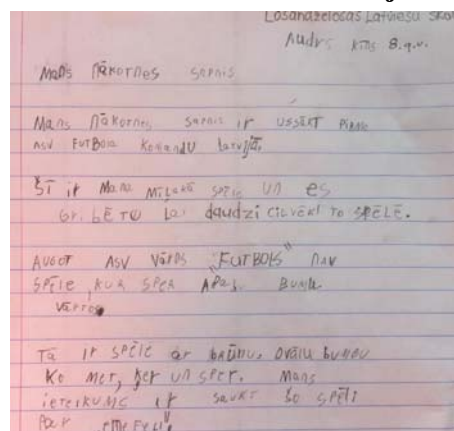
Annas Arnoldas zīmējums par sapni dejot LNO

Māra Kīna vēlas šūt tautastērpus mazuļgajiem

Krišs Kīns gribētu, lai viņa dziesma iegūtu pirmo vietu Eirovīzijas konkursā

Audris Kīns ierosina sākt amerikāņu futbola spēlēšanu Latvijā

**Aicinām kopā iet rotaļās, dejojot un dziedāt!
Viesosies arī zinātniece Kristīne Senkāne
(sarunas un eksperimenti bērniem).**

Join us to sing & dance together
to old and new Latvian tunes!
We will also host Kristine Senkane -
a real scientist who will help kids do science experiments.

Rotaļu un dziesmu pēcpusdiena (ar zinātniskiem eksperimentiem)

Vecums: 0-99
Vieta: 430 Ribbon Beach Way
Oceanside, CA 92058 (parking uz ielas)
Laiks: 29. februāris 1:00 PM
RSVP: gotlaufa@gmail.com vai
(760) 460-1856
No Latvian knowledge
required for Ages: 0-99

2020.g. 28 martā 11os

**Zolīte lūdzu groziņus
Teniss
Novuss**

Nāciet spēlēt! Nāciet satikt draugus!

Viesosies Mācītājs Dāvis Kaņeps ar ģimeni

info: 949-395-1628

\$5 - ieeja katram 430 Ribbon Beach Way Oceanside, CA 92058 Parking on street

Antidote to Noise

no 19. līdz 29. martam *Castelli Gallery*
(5428 Washington Blvd, Los Angeles, CA
90016; tālr.: 310-204-6830)

mākslinieču Astrīdas Prestones, Margaretas-Annas Smitas (Margaret-Anne Smith), Lorijas Kecas Jahajas (Laurie Katz Yehia) un Līsas Sīgeles (Lisa Siegel) darbu izstāde; izstādes oficiāla atklāšana un tikšanās ar māksliniecēm 21. martā no plkst. 5. līdz 8
Visi Losandželosas latvieši sirsnīgi aicināti!

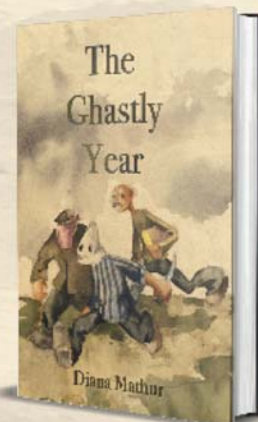

No kr.: mākslinieces Margareta-Anna Smita, Astrīda Prestone, Lorija Keca Jahaja, Līsa Sīgele

The Ghastly Year

A Latvian Tale of Blood and Treasure

1940 Latvia... the Russian occupation is in, and high school graduation is out for Kārlis Perkons and friends. Resisting the communists by any means - from pagan rites to Molotov cocktails - Kārlis fights to survive the Hitler v. Stalin meatgrinder with his dream intact.

Mathur's tale draws the reader in immediately ... and keeps up a brisk, action-packed pace throughout.
- Kirkus

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

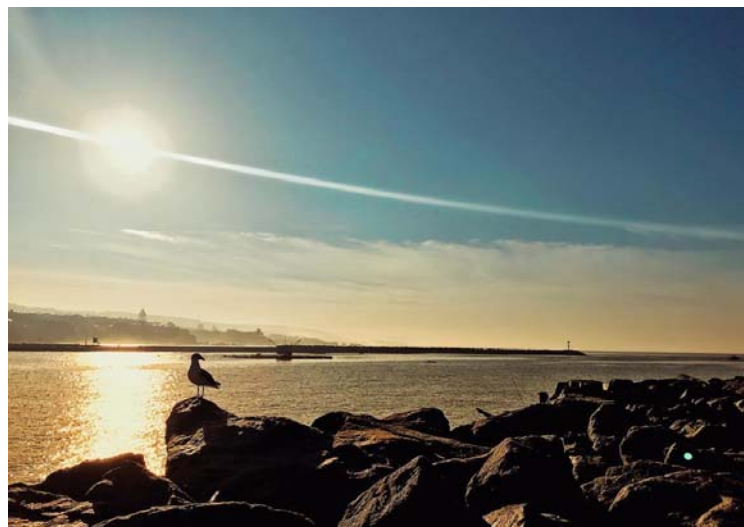
Diana Mathur, Novelist & MBA

Phone: (310) 266-3816

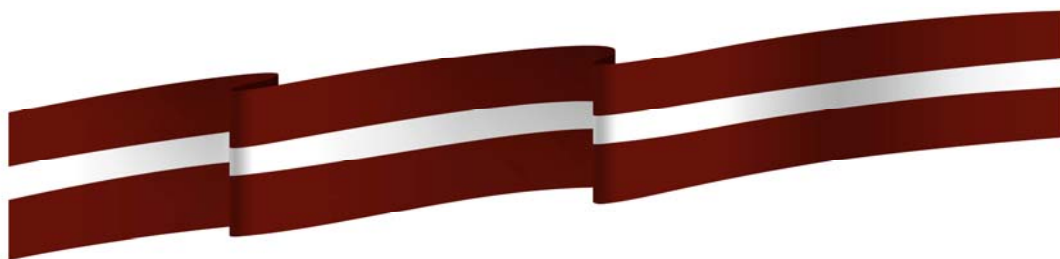
Site: DianaMathur.com

email: dianamathur@gmail.com

Dienvidkalifornija no fotografa Agra Ziemeļa skatupunkta

Ņuportbiča (Newport Beach)

Latviešu Virsnieku apvienības

GODINĀJUMS

*Triju Zvaigžņu ordeņa komandierim, Atzinības krusta virsniekam,
atvaļinātajam kapteinim **Valdim Pavlovskim**
dzīves 85 gadu jubilejā*

***Mums ir viena ticība, mums ir viens mērķis,
Mums ir viens svētums – mūžīgā Latvija.
Leonīds Breikšs***

Sumināts un sveicināts dzīves jubilejā, kapteini!

Tavā dzīves gājumā atbalsojas Latvijas valsts liktenis, kas Tev dāvāja iespēju savu pieredzi, zināšanas, darbu un spēku ieguldīt Tēvzemes neatkarības atgūšanā un strādāt tās drošības nostiprināšanā.

***Augsti vērtējot visu Tevis paveikto Latvijas un tās tautas labā, sakām patiesu
PALDIES!***

Vēlam veselību, spēku un prieku turpināt kalpošanu Latvijai!

***Smel spēku no zemes, kas glabā Brīvības cīnītāju iemītās takas,
No debesu zilgmes, kuŗā mīt viņu dvēseļu spēks!***

Cieņā

Tava Latviešu Virsnieku apvienība

***Valdes priekšsēdis,
pulkvežleitnants (R)
Rīgā, 2019. gada 29. aprīlī***

(paraksts)

Valdis Jurgelāns

Par mūsu valodu

2019. gada vārds un nevārds

Rīgas Latviešu biedrības Latviešu valodas attīstības kopas izvēlētais 2019. gada vārds – „notumse”, gada nevārds – apstākļa vārds „episki”.

Rīgas Latviešu biedrības pārstāvis Uģis Nastevičs skaidroja, ka „notumse” ir tulkojums no angļu valodas pārņemtajam vārdam *blackout*, kas nozīmē elektrības pārrāvumu. Notumse nozīmē aptumšošanos, mijkrēsli, spuldžu izslēgšanos, kā arī daudzu citu svarīgu ierīču nedarbošanos, ja bijusi nopietna kļūme elektroapgādes tīklā. Kārļa Mīlenbacha „Latviešu valodas vārdnīcā”, ko rediģējis, papildinājis un turpinājis Jānis Endzelīns, atrodamas lietvārda formas „notumsa”, „notumse”, arī „notumsis”. Angļu valodā tam atbilst viena no *blackout* nozīmēm.

Gada nevārds „episki” ir svešvārds, kas sastopams žargoniskā izteiksmes veidā. Tā vietā ieteicams lietot latviskus vārdus – „vareni”, „izcili”, „neizmirstami”, „pasakaini”. Paust izbrīnu, ja kaut kas mūs ir satricis, saviļņojis, varam itin dažādi.

Par gada spārnoto teicienu izvēlēts izglītības ministres Ilgas Šuplinskas (Jaunā konservatīvā partija) pērn sacītais: „Man nav Pandoras lādes, no kurienes es jums varu paņemt šo atalgojumu!”. Rīgas Latviešu biedrība par gada spārnoto teicienu atzinusi frāzi: „Cik tev nav naudas?”

Žūrijas loceklis Andrejs Veisbergs preses konferencē stāstīja, ka par pērnā gada savārstījumu izraudzīts vārdu salikums „patiesā labuma guvēji”. Viņš skaidroja, ka šo terminu bieži lieto nepareizi, jo runa ir par patiesajiem guvējiem, nevis kādu abstraktu „patieso labumu”.

<https://lvak.wordpress.com/jaunakie-termini-meklejumi-un-diskusijas/jaundarinajumu-un-jaunvardu-vardnica/>

Jaunvārdi un vecvārdi

Ļoti bieži intervijās žurnālos vairākkārt lasām vārds „forši”. Vācu-latviešu valodas vārdnīcā skaidrots, ka *forsch* nozīmē: brašs, stalts, bramanīgs. Kāpēc jāsaka „forši”, ja var teikt: labi, skaisti, lieliski, izcili? Tulkotāja Ieva Kolmane iesaka lietot vārdu „lakstīgi”, kas apzīmē kaut ko tādu, kas tagad ir „kruts” vai „superīgs”. Būsim lakstīgi! „Latvju enciklopēdijā”, kas 1950. gadā izdota Stokholmā, skaidrota vārda „lakstīgs” nozīmē: ārišķīgs, koķets, klīriņš, nekaunīgs, kaislīgs.

Vārdam *couch* redzēts burtisks tulkojums – koučs, kouča, kouče. Valodnieks Aldis Lauzis ieteicis labu tulkojumu – spējrais, spējraise, koučings – spējraisība.

Viņš arī ierosinājis angļu *park&ride* latviskošanai seno latviešu vārdu „stadula”.

Ko darīt ar *tops*? „Draugiem.lv” rakstīts: „*Top* ziņas.” Valodnieks Valters Feists iesaka *top* vietā lietot „dižsaraksts” (dižājs), ar konkrētu skaitu – dižtrijnieks (dižtrijats), diždesmits, dižčetrdesmits, dižsimts utt.

Žurnālā „Pastaiga” uz vāka: „Latviešu sieviešu līderu tops!” Varbūt: Latviešu sieviešu vadītāju diždesmits?

Žurnālā „SestDiena” (2019. gada 30. augustā): „...**feikā** ziņa.” Kas vainas „viltus ziņai”?

Žurnālā „IR”, 2019. g., # 37., 44. lpp.: „...pāris teikumu **boldā**.” Kāpēc ne: trekni?

Vai „feikā ziņa” un „boldā” izklausas „šikāk”?

Valodniecei Madarai Mieriņai ir ieteikumi, kā paust pārsteigumu, nelietojot pēdējā laikā ieviesušos angļu „wow”, ko viegli sajaukt ar suņu rējienu, īpaši rakstītā tekstā. Var izsaukties: O! Ai! Oh! Tētīt žēlīgais! Ak tu tētīt! Ak kungs! Ak debess! Ārprāts! Šausmas! Ak mūžs! Vai dienīņ! Mīļo stundiņ! Mī un žē! Var piesaukt arī Jēzu, Mariju, velnu utt.

Latviešu valoda ir bagāta. Aizraujoties ar anglicismiem, labi latviešu vārdi aizmirstas.

Lasītāja vēstule

Ai, valoda, valodiņa...

Valoda jākopj, jāattīra no nezālēm, kas sāk nostiprināties un pat pārņemt mūsu skaistās, bagātās valodas lauku.

Latviešu valodas valodniekiem jānāk palīgā! Ir vēlami regulāri norādījumi, ieteikumi un labojumi gan Latvijas, gan ārzemēs izdotajos laikrakstos un žurnālos.

Vajadzīgi praktiski īsi paskaidrojumi, kā pareizi lietot vārdus un izteicienus, norādot uz kļūdām. Tas celtu mūsu pašapziņu, radītu interesi un parādītu mūsu valodas bagātību un skaistumu.

Norādījumiem un paskaidrojumiem nav jābūt garīgiem. Pietiek ar vienu vai divām rindkopām. Mēs ļoti priecājamies, ka arvien biežāk presē lasāmi raksti par latviešu valodu. Mums ir daudz lietpratēju, no kuriem varam mācīties, ravēt valodas nezāles un tās nepiesavināties. Praktiski labojumi ar piemēriem ir ļoti efektīgs veids, kā uzlabot savu valodu kā rakstos, tā runā.

Valoda esam mēs paši!

Dr. Jānis J. Dimants jaunākais
2020. gada 3. janvārī,
Mineapolē, MN

www.enciklpedija.lv

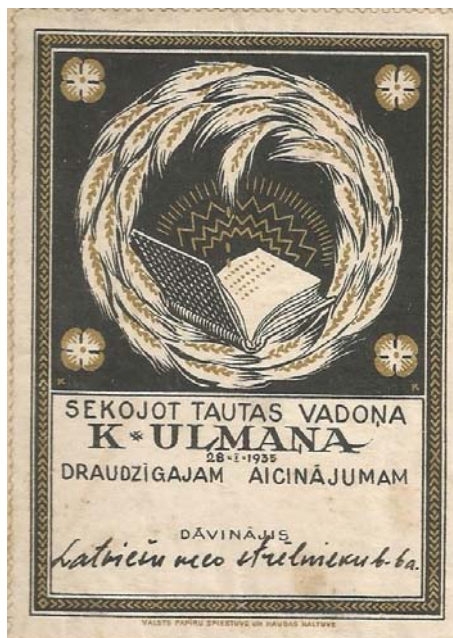
350 autoru 700 šķirkļu – fizika, literatūra, mūzika, vēsture, māksla utt.

Draudzīgais aicinājums bija, ir un būs!

Losandželosas latviešu svētdienas skolā 26. janvārī notika Draudzīgā aicinājuma sarīkojums, atceroties Latvijas prezidenta Kārļa Ulmaņa pirms 85 gadiem izteikto ierosinājumu dāvināt grāmatas savām bijušām skolām. Losandželosas latviešu skolas sarīkojuma mērķis bija stiprināt skolēnu saites ar Latviju, vecākiem un vecvecākiem.

Skolas audzēkņi bija rosināti iepazīties ar Latvijas mūzejiem – Dabas mūzeju, Brīvdabas mūzeju un Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju. Jaunāko klašu skolēni pētīja Latvijas dabu, augus, kokus, dzīvniekus. Dažu klašu skolēni bija izgatavojušas lielus plakātus, uz kuriem bija uzzīmēti koku zari ar lapām, un aicināja sarīkojuma apmeklētājus uzminēt, kas tie ir par kokiem. Citu klašu audzēkņi bija rūpīgi sagatavojuši stāstus par Latvijas dzīvniekiem. Vecāko klašu audzēkņi pievērsās tematam par Brīvdabas mūzeja sētām un mājām. No papīra ar lielu izdomu bija izgriezti modeļi un uzbūvēta lauku sēta ar pirti, klēti, šķūni, kūti un pat kalvi. Eduards Zeltiņš-Kalniņš teica, ka smēde izklausoties labāk nekā kalve. Tiesi nu gudrs! Mēs, visi kā viens, piekritām. Vareni nopriecājamies, ka mūsu skolēni tik jauki un interesanti prata stāstīt par Brīvdabas mūzeja ēkām.

Valodas klases skolēnu galvenie stāsti bija par vecve-

cāku bēgļu gaitām Otrā pasaules kara laikā, kad viņi ar kuģiem, vilcieniem un kājām atstāja Latviju, nezinādami, kas viņus gaida. Skolēni iejutās vairākās lomās – daži atdarināja vecmāmiņas, citi – mazbērnus, kuŗi izjautāja vecmāmiņas par viņu bēgļu gaitām.

Visi skolēni bija cītīgi sagatavojuši savus mājasdarbus.

Liels paldies skolotājiem, vecākiem un īpaši skolēniem, kuŗi bija centīgi darbojušies, lai viss labi izdotos. It sevišķi liels paldies skolas pārzinei Aijai Zeltiņai-Kalniņai un viņas „rūķīšiem” par tik labu programmas izveidošanu. Šis bija ļoti interesants, jauks un patīkams sarīkojums, apmeklētāji varēja uzzināt kaut ko jaunu un mācīties. Apmeklētāju gan varēja būt vairāk. Tie, kuŗi neatnāca, daudz zaudēja.

Skolēni parādīja arī Kristīnas Urenas vadībā iestudētās tautasdejas, un koris dziedāja Ingridas Dženningas un viņas palīdzes Aijas Reimanes iemācītās dziesmas.

Pēc koncerta sarīkojuma dalībnieki sēdās pie bagātīgi klāta galda un mielojās ar ārkārtīgi gardu zivju un frikadeļu viru. Cerams, kā šī tradīcija skolā – cienāt apmeklētājus ar zivju viru – nekad nebeigsies.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrība un Daugavas Vanagu apvienība, atbalstot latviešu skolu, katra piešķīra \$500.

Paldies visiem par jauko pēcpusdienu!

Benita E. Trapse

PBLA paziņojums

PBLA pārstāvniecība turpinās rīkot tradicionālos saviesīgos piektdienas vakara saietus biroja telpās Lācplēša ielā 29-5. Arī šogad tie notiks reizi ceturksnī mēneša pirmajās piektdienās.

Plānotie datumi: **6. marts, 5. jūnijs, 4. septembris un 4. decembris.** Saviesīgie vakari sāksies plkst. 18.00.

PBLA pārstāvniecības durvis ir atvērtas visiem tautiešiem, kas pārcēlušies uz dzīvi Latvijā vai arī viesojas tēvzemē.

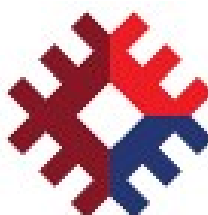
Vakara gaitā pie vīna glāzes tiks pārrunātas Latvijas un ārzemju latviešu dzīves aktuālitātes un notikumi. Esat laipni gaidīti!

PBLA pārstāvniecība

www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kuŗā atrast noderīgu informāciju latviešiem visā pasaulē ar mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus Latvijas. Informāciju apkopo Indulis Bērziņš

**LATVIEŠI
AMERIKĀ**

www.LatviesiAMERIKA.com

Tobago īpašais valdzinājums

Latviešu salidojumus Kurzemes hercogistes kādreizējā kolonijā Tobago sāka rīkot vēsturnieks, profesors Edgars Andersons. Pirmais salidojums notika 1974. gadā no 3. līdz 23. augustam, toreiz Latvijas sūtnis ASV Anatols Dinbergs atklāja piemiņas plāksni kurzemniekiem. Nākamajā salidojumā, kas notika 1976. gadā no 10. līdz 23. jūnijam un kuŗā piedalījās apmēram 90 personu no četriem kontinentiem, 10 valstīm, iesvētīja kurzemnieku pieminekļa pamatus.

Tēlnieka Jāņa Mintika (1944-2014) veidoto pieminēkli kurzemniekiem „Zem Kurzemes karoga” atklāja 3. latviešu salidojumā, kas notika 1978. gadā no 14. līdz 25. jūnijam. Salidojumā bija 350 dalībnieku no 11 valstīm. Pieminēkla pamatos guldīja laika kapsulu. Pieminēkla atklāšanā piedalījās Kurzemes hercoga pēcteči Ernsts un Michaels Bironi.

Turpmākie salidojumi: 4. – 1980. gadā no 14. līdz 26. jūnijam; 5. – 1982. gadā no 3. līdz 16. jūnijam (100 dalībnieku no 7 valstīm); 6. – 1985. gadā no 12. līdz 25. jūnijam; 7. – 1987. gadā no 16. līdz 29. jūnijam (apmēram 30 dalībnieku). Kopš 1976. gada Guntars Gedulis salidojumus vadīja kultūras programmu. Nepilnu mēnesi pirms 8. latviešu salidojuma profesors Edgars Andersons 1989. gada 5. jūlijā, braucot uz mājām pēc Rietumkrasta latviešu XI Dziesmu svētkiem, gāja bojā. Astotā un turpmāko salidojumu rīkošanu un vadīšanu uzņēmās Guntars Gedulis. 8. latviešu salidojumam 1989. gadā no 18. līdz 31. jūlijam pieteicās 130 dalībnieku, Trinidadā un Tobago notika 350 gadu atceres svinības, kopš 1639. gadā pirmais kurzemnieku būrenieks ieradās Tobago. Šajā salidojumā pirmo reizi piedalījās Latvijas latvieši, grupa „Mantojums”, tautasdeju ansamblis (vairāku kopu pārstāvji), un Anša Eņnera vadītā filmētāju grupa no Rīgas kinostudijas filmēja „Latvieši pasaulē”. 9. salidojumā, kas notika 1991. gadā no 20. līdz 30. jūnijam, piedalījās mūziķi no grupas „Mantojums” un tautasdeju ansamblis „Vektors”; Plimutā 29. jūnijā *Courlander Landing Day* ceremonijā bija 37 dalībnieki. Nākamie salidojumi: 10. – 1995. gadā no 21. jūnija līdz 1. jūlijam; 11. – 1997. gadā no 14. līdz 22. februārim (70 dalībnieku no četrām valstīm); 12. – 2001. gadā no 26. septembra līdz 1. oktobrim (deviņi dalībnieki no trim valstīm); 13. – 2005. gadā no 18. līdz 27. jūnijam (11 dalībnieku no trim valstīm – ASV, Latvijas, Venecuēlas); 14. – 2007. gadā no 16. līdz 26. jūnijam (12 dalībnieku no trim valstīm – ASV, Latvijas, Venecuēlas); 15. – 2010. gadā no 19. līdz 28. jūnijam (20 dalībnieku no sešām valstīm – ASV, Kanadas, Venecuēlas, Īrijas, Beļģijas, Latvijas); 16. – 2012. gadā no 16. līdz 26. jūnijam (50

dalībnieku no deviņām valstīm – ASV, Latvijas, Austrālijas, Īrijas, Vācijas, Venecuēlas, Kanadas, Argentīnas, Anglijas); 17. – 2014. gadā no 15. līdz 25. jūnijam (14 dalībnieku – no ASV, Latvijas, Anglijas, Vācijas, Venecuēlas); 18. – 2016. gadā no 18. līdz 28. jūnijam (37 dalībnieki no Latvijas, ASV, Anglijas, Venecuēlas); 19. – no 2017. gada 27. decembra līdz 2018. gada 5. janvārim (19 dalībnieku no Latvijas, Zviedrijas, ASV, Kanadas, Venecuēlas).

Esmu piedalījies astoņos salidojumos kopš 2005. gada. Vairāki man jautājuši, kāpēc tik daudzas reizes braucu uz turieni, kas mani tur tik ļoti pievelk. Varbūt visu izskaidro angļu rakstnieka Eleka Vō (Alec Waugh, 1898-1981) teiktais: *You can fall in love at first sight with a place as with a person.*

Trinidadā un Tobago kļuva par tikšanās vietu ar radiem, draugiem, paziņām. Gribējās, lai arī viņi atbrauc uz tālo salu, par kuŗu Aleksandrs Grīns sarakstījis grāmatu un dzejniece Māra Zālīte un komponists Uldis Marhilēvičs sacerējuši romantisku dziesmuspēli. Salidojumos iegūti daudzi jauni draugi.

Pērn Guntars Gedulis tīmeklī un laikrakstos ievietoja paziņojumu par 20. salidojumu no 2019. gada 26. decembra līdz 2020. gada 5. janvārim. Viņš laikus izsūtīja pieteikšanās anketas, salidojuma programmu, mudināja, aicināja, vēstulēm tīmeklī līdz ar uzsaukumu „Tobago vēji sauc!” pievienoja iepriekšējo salidojumu pārskatu ar attēliem, lūdza sūtīt agrāko salidojumu fotogrāfijas un aprakstus, kam tādi būtu saglabājušies. Salidojumam pamazām pieteicās apmēram 20 dalībnieku no dažādām valstīm – Latvijas, ASV, Zviedrijas, Kanadas, Norvēģijas. Guntars Gedulis cerēja, ka atbrauks arī no Dienvidamerikas un izdosies sarīkot Dienvidamerikas un Karību apgabala latviešu sanāksmi. Viņš rakstīja Latvijas prezidentam Egilam Levitam, filantropam un uzņēmējam Varrenam Bafetam, meklēja, kas varētu nopirkt viesnīcu *Cocrico Inn*. Tā ir pavisam tuvu kurzemnieku pieminēklim, un īpašnieki, kuŗi reizēm izmitinājuši agrāko salidojumu dalībniekus, latviešiem piedāvā lielu atlaidi.

Venecuēlas latviešu ev. lut. Augšāmcelšanās draudzes ziņēsī 2019. gada 11. jūnijā Guntars Gedulis draudzes locekļus aicināja uz baznīcas iesvētes atceres dievkalpojumu 16. jūnijā (baznīcas ēka Karakasā atklāta 1957. gadā), kā arī ierosināja piedalīties 20. salidojumā, rakstīja, ka 2019. gada 31. decembrī anglikāņu baznīcā Plimutā, Tobago, notiks oikūmeniskais dievkalpojums, kuŗā piedalīsies Latviešu ev. lut. baznīcas ārpus Latvijas garīdzniece, un ka salidojuma dalībnieks būs jaunais Ārlietu ministrijas īpašu uzdevumu vēstnieks sadarbībai ar

latviešiem ārzemēs Aivars Groza ar dzīvesbiedri Sarmīti Grozu.

Novembrā pirmajā pusē Guntars Gedulis bija aizbraucis uz Trinidadu un Tobago, Trinidadā tikās ar viesnīcas *Cascadia* īpašnieku, Tobago paciemojās pie viesnīcas *Cocrico Inn* īpašniekiem, bija Tobago vēstures muzejā Tobago galvaspilsētā Skarborā (Scarborough), runāja ar tā direktori. Vēlāk uzzinājām, ka viņš slikti juties, *Cocrico Inn* īpašniekiem sūdzējies par ēstgribas trūkumu, viņa vārgumu pamanījusi vēstures muzeja direktore. Un tad pienāca satriecošā ziņa par Guntara Geduļa nāvi Karaksā 2019. gada 17. novembrī. Guntaram pirmajā vietā bija pienākums, un viņš sevi sadedzināja... Uzziņājuši par Guntara Geduļa nāvi, vairāki salidojuma dalībnieki atsauca savu pieteikumu un lidojuma biļeti.

20. latviešu salidojumā bija 11 dalībnieku, kuri ieradās dažādos laikos, sākot no 2019. gada 24. decembra.

Maruta Voītkus-Lūkina sazinājās ar viesnīcas *Cascadia* administrātoru un sarunāja, lai visus lidostā sagaida šoferis un nogādā viesnīcā. Agrākajos salidojumos Guntars Gedulis vienmēr gādāja, ka lidostā stāvēja sagaidītājs ar plakātu *Courlanders*, un maksa par vešanu bija ieskaitīta viesnīcas cenā. Šoreiz cena par vešanu uz viesnīcu bija neticami augsta un kaulēšanās sīva. Galu galā Marutai Voītkus-Lūkinai izdevās vienoties, un viss noritēja bez kļūmēm.

Salidojuma atklāšana bija paredzēta 27. decembrī. Centāmiem ievērot Guntara Geduļa iepriekš atsūtīto bagātīgo programmu, kuŗā katru dienu no rīta līdz vakaram bija kas paredzēts, taču ne viss izdevās, kā plānots. Mums nebija sakaru, kādi bija Guntaram Gedulim. Plānotā intervija Trinidadas televīzijā, kāda bija agrākajos salidojumos, nenotika. Nevarējām arī sazināties ar valsts amatpersonām. Ļoti iespējams, Guntaram būtu izdevies sarunāt, ka mūs pieņem Trinidadas un Tobago 2018. gadā ievēlētā prezidente Paula Meija Vīksa (Paula-Mae Weekes). 13. salidojumā 2005. gadā un 15. salidojumā 2010. gadā tikāmies ar ceturto (no 2003. līdz 2013. gadam) TT prezidentu Džordžu Maksvelu Ričardsu (George Maxwell Richards, 1931- 2018), 17. salidojumā 2014. gadā ar piekto (no 2013. līdz 2018. gadam) TT prezidentu Antoniju Karmonu (Anthony Thomas Aquinas Carmona, 1953). Pēc raidījuma televīzijā visā valstī zināja, ka kurzemnieki atkal ir klāt, šoreiz diemžēl tā nebija.

27. decembrī braucām uz vienu no slavenākajām vietām Trinidadā – uz apmēram 5000 hektaru lielo Karoni purvu, caur kuŗu plūst Karoni upe, kas sadalās daudzos kanāļos. Te 1953. gadā iekārtots putnu rezervāts (Caroni Bird Sanctuary), tajā mīt vairāk nekā 100 putnu sugu. Tūristu motorlaivā braucām pa vienu no

kanāļiem un apbrīnojām milzīgās, apmēram 30 km² lielā platībā augošās mangrovju audzes, kur koku zari nokarājas gluži kā puzuri. Gīds pievērsa uzmanību gulošai boacūskai kokā, termītiem, austerēm, ar kuŗām aplīpuši virs ūdens izslējušās koku saknes, krabjiem, kaimaniem, sikspārņiem. Redzējām skaistus kolibri un tauriņus, kuŗi atgādina daudzkrāsainus ziedus. Laivinieks nokuroja laivu vienā no purva ezeriem, kur cēli bradāja flamingi, un skatījāmies, kā baltie gārņi gluži kā maratona skrējēji lielā ātrumā traucas virs ūdens, tam pieskaņoties ar spārņiem, bet visvairāk tūristus sajūsmina ibisi, kuŗi te lido uz naktsguļu un, kad apmetas krūmājā, šķiet, ka zaļajos zaros iedegas sarkanas Ziemsvētku gaismiņas. Sarkanais ibiss (*Eudocimus ruber*) ir TT nacionālais putns, tas redzams uz valsts pastmarkām un naudas zīmēm.

Trinidadā un Tobago ir putnu vērotāju paradīze. Nākamajā dienā, 28. decembrī devāmies uz Asas Raitas dabas parku (Asa Wright Nature Centre) Trinidadas ziemeļu daļā, Arimas ielejā. Brauciens ilga trīs stundas pa līkumainu kalnu ceļu. Agrāk šajā vietā bijusi kafijas, kakao un citrusaugu plantācija, 1946. gadā to nopirka Asa un Henrijs Raiti (Wright). Pēc vīra nāves Asa Raita 1955. gadā sāka izīrēt istabas tūristiem, dabas un putnu pētniekiem, viens no tiem bija putnu ilustrātors, amerikānis Dons Ekelberijs (Don Eckelberry, 1921-2001). Asa Raita 1967. gada saslīma un pēc Dona Ekelberija ieteikuma pārdeva īpašumu grupai personu, kas šajā vietā atvēra Dabas parku. Finansiālu grūtību dēļ parku 1970. gadā apmeklētājiem slēdza. Pēc vairākiem gadiem ar dabas draugu palīdzību un ziedojumiem Dabas centra darbu izdevās atjaunot. Sākotnējā Dabas parka platība – 193 akri, tagad – 900 akru. Dabas parkam 1993. gadā piešķīra *The Hummingbird Medal*, 1992. gadā – *The Caribbean Conservation Association's Conservation Award*; to atzina par uzvarētāju *British Airways* rīkotajā konkursā *Tourism for Tomorrow*; 1998. gadā *Islands*

Magazine rīkotajā konkursā tas ieguva *Award for Eco-tourism*. Asas Raitas Dabas parks 1999. gadā atzīts par *Ecotourism as a strategy for sustainable development* paraugu. Asa Raita mirusi 1971. gadā, Dons Ekelberijs 2001. gadā. Dabas parkā ir ēkas ar nedaudz istabām tūristiem, galvenajā ēkā sienas rotā atzinības raksti, fotografijas, vairākos attēlos redzama Asa Raita ar draugiem.

Sēdējām uz terases un vērojām daudzus putnus, kuŗi laidelējās apkārt. Daudziem tūristiem, kuŗi sabraukuši no dažādām pasaules malām, līdzī bija binokļi. Pastaigājāmies pa apkaimi, daži izpeldējās dabiskā baseinā ar ūdenskritumu.

29. decembrī atvadījāmies no viesnīcas *Cascadia* pārvaldnieka Berija Bideisī (Barry Bidaisee), kopā nofotografējāmies, Viņš aicināja kurzemniekus arī turpmāk apmesties viesnīcā un vēlējās, lai piemiņai no Guntara Geduļa atstājam viņam kreklu ar uzrakstu *I am a Courlander*. Četrus baltus krekļus ar uzrakstu, prievītes, Latvijas un divus hercoga Jēkaba karogus atradām kastē, ko Guntars viņam bija atstājis. Citos salidojumos dalībnieki valkāja arī sarkanus un melnus krekļus, Guntars krekļus bija pasūtījis arī šim salidojumam, bet tie laikam palika viņa dzīvoklī Karakasā vai pie šuvējiem.

Mūs aizveda uz ostu, kur sēdāmies prāmī uz Tobago. Brauciens ilga divarpus stundas. Tobago mūs sagaidīja šoferis Rodžers Džeimss (Roger James) un aizveda uz viesnīcu *Starfish* (agrāk tā nosaukums bija *Turtle Beach Hotel*). Arī iepriekšējos salidojumos viņš ar savu autobusu mūs visur izvadāja, un laimīgā kārtā Marutai Voitkus-Lūkinai izdevās viņu sameklēt. Visas turpmākās

dienas līdz salidojuma beigām viņš bija mūsu uzticīgs pavadoņs, šoferis un zinīgs gīds vienlaikus.

Pirmajā dienā Tobago, 30. decembrī, vispirms devāmies pie kurzemnieku pieminēkļa, kur, protams, fotografējāmies. Un kārtējo reizi pārliecinājāmies, cik pasaule ir maza – kamēr stājāmies, piebrauca vieglā automašīna, no tās izkāpa vīrietis un sieviete un skaidrā latviešu valodā teica: „Labrīt!” Izrādījās – Ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieks sadarbībai ar ārzemju latviešiem Aivars Groza un viņa dzīvesbiedre Sarmīte tomēr atbraukuši uz Tobago, bet apmetušies citā viesnīcā, ko ieteicis Latvijas goda konsuls Trinidadā un Tobago Kirbijs Antonijs Hosangs (Kirby Anthony Hosang), bet kas daudz dārgāka par *Starfish*. Tā arī bija vienīgā reize, kad viņus satikām.

Kirbijs Antonijs Hosangs ir Trinidadā dzimis ķīnietis, Latvijas Ārlietu ministrija par Latvijas goda konsulu TT viņu iecēla 2010. gada maijā. Tikāmies ar viņu 16. salidojuma laikā 2012. gadā.

Todien apskatījām senās kurzemnieku vietas (James Fort, Bennet Fort), kur bijuši nocietinājumi. Tobago asambleja jau sen piešķīra zemi Latvijai pie Lielā Kurzemes līča starp Sv. Dāvida baznīcu un kurzemnieku pieminēkli tagadējā Plimutā (Plymouth), bij. Jēkabpilī jeb Jākobusstatē. Profesors Edgars Andersons un arhitekts Staņislavs Borbals plānoja šajā vietā uzcelt nelielu kultūras un izglītības centru ar mūzeju, bibliotēku un izstāžu zāli. Arhitekts Jānis Dripe ieteica centrā iekārtot izīrējamās istabas, tādējādi centrs gūtu ienākumus. Arhitekta Staņislava Borbala projekts diemžēl palicis uz papīra. Un Ventspils arhαιologi jau sen solīja sākt atrakt 17. gadsimta kurzemnieku cietokšņa pamatus, kur bija kurzemnieku baznīca, pirmā luterāņu baznīca Dienvidamerikā.

Iegriezāmies arī viesnīcā *Cocrico Inn*, un tās īpašnieki stāstīja, ka visu laiku gaidījuši no Guntara

Trinidadas viesnīcā *Cascadia* pirms došanās uz Tobago; no kr.: Astra Moora, Ģirts Zēgners, Māra Ziediņa, Velga Zēgnere, Maruta Voitkus-Lūkina, Ilona Grāvelsone, Gunārs Ziediņš, Linda Rence, Egils Sprōģis

Pie pieminekļa kurzemniekiem Tobago, no kr.: no kr.: Linda Rence (ASV), Ģirts Zēgners (Latvija), Kārlis Vasarājs (Kanada), Astra Moora (ASV), Māra Ziediņa (ASV), Hannelore Vasarāja (Kanada), Ilona Grāvelsone (Latvija), Egils Sproģis (ASV), Gunārs Ziediņš (ASV), augšā ar karogu – Velga Zēgnere (Latvija); nav Marutas Voitkus-Lūkinas (Kanada)

Gedūļa atbildi uz viņu e-pasta vēstulēm... Guntara nāve ir milzīgs zaudējums ne tikai latviešu sabiedrībai.

Cocricho Inn īpašnieki viesnīcu latviešiem piedāvā pārdot par puscenu, tā ir pietiekami liela, lai tajā iekārtotu muzeju, bibliotēku, restorānu, augšstāvā būtu istabas pārnakšņošanai. Guntars Gedulis ļoti cerēja, ka kāds latvietis to nopirks.

2019. gada pēdējā dienā atpūtāties, peldējāties Karību jūrā, pulksten sešos vakarā sagaidījām 2020. gadu pēc Latvijas laika un pulksten divpadsmitos kopā ar citiem tūristiem pēc vietējā laika. Gaisā lidoja raķetes, skanēja jautra mūzika, baudījām gardas vakariņas, dzērām šampanieti un dejojām vēl ilgi pēc pusnakts tāpat kā to darīja cilvēki visā pasaulē.

1. janvāra rītā atļāvāties gulēt ilgāk, pastaigājāties

pa Kurzemes līča plūdmali, vēlāk devāmies uz Argaila (Argyle) ūdenskritumu pasaules visvecākajā, 1776. gadā dibinātajā mūža meža rezervātā. Tobago ir daudz ūdenskritumu, Ārgaila ir viens no skaistākajiem. Meklēju Google, ko nozīmē vārds *argyle* un atradu šādu skaidrojumu: *Definition of argyle – a geometric knitting pattern of varicolored diamonds in solid and outline shapes on a single background color; also: a sock knit in this pattern.* Interesanti, ka Teodors Lilienšteins Losandželosā dzīvo *Argyle Street*.

Pa ceļam uz un no ūdenskrituma apskatījām un fotografējām takas malā augošos bambuskokus, maizeskokus, kešjūkokus, kakaokokus, vēdekļpalmas, Ziemeļvīķu palmas, cukurniedres, papaijas, papardes, hibiskus, pincianias jeb liesmukokus. Atpakaļceļā iegriezāmies

Maikla Spensera Dabas parkā Gudvudā. Viņš bija gaidījis Guntara Geduļa tālruna zvanu, ka kurzemnieki ir ieradušies.

Nākamajā dienā bija ekskursija uz Pidženpointa (Pigeon Point) jūrmalu pie Bukū līča (Buccoo Reef). Iesēdāties laivā, kuņas grīdā ir stikla lodziņi, pa kušiem var vērot zemūdens pasauli – neparastas zivis, koraļļus, augus. Tie, kuši vēlējās, uzlika masku un, turoties pie resnas tauvas, ienira un apskatīja zivis tuvāk. Pēc peldes sekļajā Nailona baseinā, kur ūdens silts kā piens, gāds apgalvoja, ka visi izskatāties vismaz par desmit gadiem jaunāki. Iegriezāties arī ruma bārā un pārliccinājām tā īpašnieku, ka kurzemnieki nav pazuduši.

3. janvārī braucām uz Tobago galvaspilsētu Skarboru. Galvenā apmeklējuma vieta bija Tobago vēstures muzejs. Tā vitrīnās aplūkojami pirmskolumba laika priekšmeti, agrīno iecelotāju ikdienā lietotās mantas, gleznas, dokumenti, kušos pieminēti arī kurzemnieki. Ilona Grāvelsone atstāja vairākus suvenīrus, lai papildinātu muzeja latviešu kolekciju. Muzeja direktore pastāstīja, ka latviešu tautastērps sadrupis, un Guntars Gedulis bija apsolījis sagādāt citu...

Skarborā no augsta kalna pie muzeja labi pārredzama apkaime; Rodžers Džeimss stāstīja un rādīja, ka tieši lejā redzama Tobago Holivuda.

Braucot atpakaļ uz viesnīcu, izskrējām cauri Botāniskajam dārzam, kur agrākajos salidojumos vienmēr lasījām mango augļus un fotografējāmies pie ļoti veca zīda-kokvilnas koka.

Iepriecināja, ka banka Skarborā pieņēma Kārļa Vasarāja Toronto latviešu kreditsabiedrības kredītkarti. Varbūt Toronto latviešu kreditsabiedrība varētu sākt sadarboties ar Tobago kreditsabiedrību?

Piemiņas vakaru Guntaram Gedulam 3. janvāra vakarā viesnīcas otrā stāvā telpā ar nosaukumu *Latvia* (agrāk tā bija vēsturnieka Edgara Andersona piemiņas telpa) vadīja dievture Maruta Voitkus-Lūkina, atmiņās dalījās Ģirts Zēgners, Māra Ziediņa un šī raksta autore. Nāka-

Latvijas telpa viesnīcā *Starfish*, kur notika piemiņas vakars Guntaram Gedulam

majā dienā viesnīcas amatpersonas mūs cienāja ar viesmīlības kokteiļiem, mums pievienojās viesnīcas pārvaldnieks Kērtiss Lī (Curtis Lee) un viņa palīgi. Klusuma brīdī pieminējām un godinājām Guntaru Geduli.

Viesnīcas darbinieki lūdza latviešus arī turpmāk braukt uz Tobago, palikt skaistajā viesnīcā, kur ir terase ar nosaukumu *Courlanders Deck*, uz kuņas sēžot un ēdot brokastis, dzerot turpat uz salas augušo kafijas koku garo kafiju, vakariņu laikā klausoties Trinidasas un Tobago nacionālā instrumenta mucīņbundu ritmos, var raudzīties pāri Kurzemes līcim, kušā ietek Kurzemes upe un nedaudz tālāk aiz tās saskatīt kurzemnieku pieminekļa – buru kuģa mastu galus.

Piemiņas vakaru Guntaram Gedulam vadīja Maruta Voitkus-Lūkina

Diemžēl šoreiz pie viesnīcas mastā neplīvoja Latvijas karogs. Visi karogu masti bija tukši. Gribējām Latvijas karogu piestiprināt un pacelt, bet mums neļāva, jo nav Trinidadas karoga, to labojot, un bez tā citas valsts karogu pacelt neklājoties. Turklāt gribējām pacelt vēsturisku karogu, to, kas bija kastē, ko mums Trinidadā iedeva viesnīcā *Cascadia*. To 1989. gadā dāvināja ansamblis „Mantojums”, kad pirmo reizi piedalījās salidojumā. Tas bijis viens no karogiem, kas Atmodas sākumā plīvojis Rīgas pils tornī. Toreiz bijis grūti atrast labu audumu, karogi ātri saplīsuši. „Mantojuma” dāvinātais karogs ir no laba audekla, tam ir kokvilnas piejaukums, un pa šiem gadiem tas salidojumos plīvojis pie viesnīcas *Cascadia* un Kurzemes līča viesnīcas un izturējis vairākas tropiskās lietusgāzes. Salaboto Trinidadas karogu viesnīcas darbinieki solīja atnest pēc dienas, tad divām, nedēļas beigās, bet tā arī nesagaidījām. Mēs būtu varējuši to salāpīt! Nelielu Latvijas karogu novietojām uz viesnīcas verandas līdzās *Latvia* un *Dutch* istabām. Varējām to vērot, sēžot pie baseina vai tajā peldoties. Katru sestdienu Latvijas telpā ornitologs Pīters Kokss (Peter Cox) stāsta par Trinidadas putniem, par kuņiem viņš zina absolūti visu!

Tobago ir daudz, ko darīt. Var laiski ļauties Karību jūras viļņiem, vērot pasakaino saulrietu, pelikānus, kuņi šūpojas viļņos un gaida, kad zvejnieki vilks laukā tīklus, un varbūt arī viņiem tiks kaut kas no loma, kas ne vienmēr ir liels. Ja ir vēlēšanās, var zvejniekiem iet palīgā, jo redzējām, ka tīklu vilkšana nebūt tik ātri nevedas. Trinidadu un Tobago iecienījuši arī nirēji. Jau janvāra sākumā bija jūtama gatavošanās

gaidāmajam karnevālam 24. un 25. februārī. Un afišas vēstīja, ka aprīlī pēc Liendienām atkal notiks kazu un krabju skriešanas sacensības. Tobago dēvē par *Goat Racing Capital of the World*, pirmo reizi kazu skriešanas sacensības rīkotas 1925. gadā, un pie Bukū līča nesens uzcelts jauns stadions, kur sacensības notiek.

Viesnīcā Tobago satikām angli, kas atvaļinājumu te pavadījis 15 reizu, vācieti no Bavārijas Alpiem, kas slavēja skaisto plūdmali, jauko laiku, silto ūdeni jūrā.

Privātais *Courland Bay Heritage Museum* bija slēgts, braucām tam gaŗām vairākas reizes, bet īpašniekus Osbertu un Evelīnu Manderus (Osbert & Evelin Seeliger Mander) neizdevās satikt, viņi dzīvojoja Vācijā. Līdzās mūzejam ir veikals *Courland Superette*, tā otrais stāvs vēl aizvien nav izbūvēts un liekas, ka ēka kuŗu katru brīdi sabruks. Veikala izkārtnes krāsas un burti lobās, uzraksts būtu jāatjauno.

Vienu dienu aizbraucām uz Graftona putnu rezervātu (Grafton Bird and Wildlife Sanctuary) apmēram 3 km attālumā no viesnīcas, Agrāk te bijusi kakao plantācija, bet 1963. gadā virpuļviesulis iznīcinājis lielu daļu koku, un putni, kuŗi te bija mitinājušies, nevarēja vairs atrast piemērotu barību, tāpēc zemes gabala īpašniece angliete Eleonora Eilfaundera (Eleonora Alefounder) sāka par viņiem rūpēties. Pēc viņas nāves putnus divas reizes dienā noteiktā laikā gadiem ilgi baroja kalpotājs, kas mitinājās mājā tuvu barotavai. Uzzinājām, ka arī viņš ir miris, un tagad neviens putnus nebaro. Kolibrus jau pirms gadiem vairs necienāja ar cukura sīrupu līdzekļu trūkuma dēļ. Kokriko jeb rudās čakalakas laikam cerēja,

Tīklu vilkšana nav viegls darbs

ka esam ieradušies tās barot, jo nekavējās salaisties, kad pulksten četros tur ieradāties.

Tobago diezgan pasen apmeklējis tagadējais Latvijas prezidents Egils Levits, Latvijas prezidents no 2015. gada līdz 2019. gadam Raimonds Vējonis bija 12. salidojuma dalībnieks 2001. gadā, Vaira Vīķe-Freiberga viesojās Trinidadā un Tobago 2001. gadā, kad bija Latvijas prezidente, un kopā ar dzīvesbiedru Ivaru Freibergu, meitu Indru Freibergu un mazdēlu Ivaru Freibergu bija 19. salidojuma dalībniece 2017. un 2018. gadu mijā.

Ģirta Zēgnera māte Margarita Zēgnere piedalījies 3. latviešu salidojumā 1978. gadā, kad atklāja tēlnieka Jāņa Mintika pieminekli kurzemniekiem. Noteikti jāatjauno pieminekļa plāksne, grūti izlasīt, kas uz tās rakstīts. Ģirts Zēgners ir apņēmības pilns.

IN MEMORY OF THE BOLD ENTERPRISING AND INDUSTRIOUS
COURLANDERS FROM FARAWAY LATVIA ON THE BALTIC SHORES
WHO HAD LIVED IN THIS AREA NAMED AFTER THEM
FROM 1636 TO 1693

Pēdējā dienā pirms prombraukšanas daļa salidojuma dalībnieku devās staigāt pa džungļiem, baudīt krāšņo dabu, un atgriezās pamatīgi nobriedušie.

Kurzemnieku uzticamais draugs Rodžers Džeimss aicina latviešus ciemos. Viņš parādīja zemes gabalu, kur plāno celt māju, apsoliņa, ka tajā būšot īpaša istaba latviešiem, un naudu par izmitināšanu neņemšot.

Salidojuma laikā sadraudzējāties, protams, neiztika arī bez dažām domstarpībām, viena otra strīda, runājot par politiku, kā tas parasti gadās. Turpināsim sazināties tīmeklī, Facebook izveidota grupa „Latvieši Tobago”.

Diemžēl šajā salidojumā maz dziedājām, jo grūti bija kļiedēt skumjas, pat „Bēdu manu, lielu bēdu” skanēja bēdīgi. Citos salidojumos Guntaram līdzī bija dziesmu grāmatas, viņš pats vairākas ir izdevis, un dziedājām bieži un daudz. Nevarējām arī noskatīties Armanda Zvirbuļa, Andra Bētiņa, Kārļa Vachšteina un Ingrīdas Cāzeres dokumentār filmu „Rīga. Banjul. Scarborough. Pa latviešu sapņu pēdām”, Viesnīcas darbiniece ilgi nopolējās, bet kaut kas tālrādes aparātā lāgā nedarbojās.

Šoreiz nepiedalījāties arī nevienā dievkalpojumā. Guntars Gedulis parasti sarunāja ar mācītājiem, kad salidojuma dalībniekiem aizbraukt, vai kādā svētdienas rītā uz Svētā Andreja baznīcu Skarborā, vai arī aicināja mācītājus, lai draudzes locekļi atnāk uz īpašu dievkalpojumu kopā ar kurzemniekiem. Šoreiz dievkalpojums Svētā Dāvida anglikāņu baznīcā Plimutā, kurā bijām

iepriekšējo reizi, sākās pulksten vienpadsmitos vakarā, un draudzes locekļi baznīcā sagaidīja arī jauno gadu.

Tobago salā neviens īpaši nesteidzas, un kur gan lai steigtos un kāpēc tas būtu jādara? Var justies gluži kā laukos – pretim viesnīcai ganās kazas, govīs un zirgi, staigā vistas un gaiļi, kas skaļi no rītiem modina, Karību jūrā virs galvas laidelējas pelikāni un veikli noķer gaisā pasviesto kumosīnu. Arī galvaspilsētā Skarborā pa ielu mierīgi pastaigājas vistas. Vistu gaļa salā ir iecienīta, ar to tikām baroti katru dienu.

Un nemitējāties jūsmot par daudzviet augošajām skaistajām dažādkrāsu krūmu puķēm – lantanām un citiem apbrīnojumiem augiem.

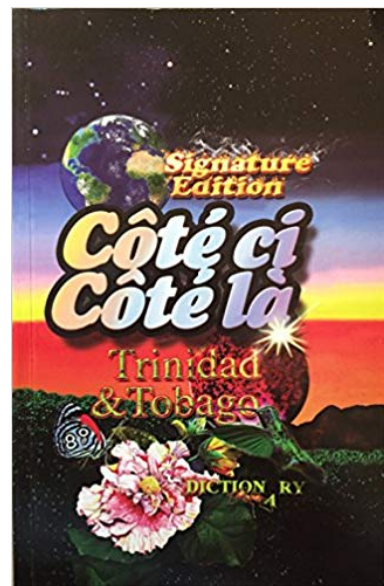
Trinidadā un Tobago naudu var nemainīt, visur labprāt ņem pretim ASV dolarus. Tobago uzrakstīju un nosūtīju 50 pastkartes ar jaungada vēlējumiem uz Latviju, Vāciju, Kanadu, Austrāliju, ASV, tostarp daudzas uz Dienvidkaliforniju. Pastkartes nebija neko izteiksmīgas, bet katra maksāja sešus Trinidadas dolarus, tātad vienu ASV dolaru. Ja tik augsta cena, tad tām bija jābūt izcilākām. Latvija laikam ir tuvāk, tur tās jau saņemtas, bet uz ASV varbūt ved ar kuģi...

Trinidadā un Tobago vietējie iedzīvotāji savā starpā runā īpašā angļu izloksnē, ko neiespējami saprast. Tāpēc pirms došanās uz turieni vēlams iegādāties Džona Mendesa (John Mendes) vārdnīcu – *Côté ci Côté là*.

Pārsteidza Rodžera Džeimsa stāstītais, ka puse Tobago salas iedzīvotāju neprot peldēt. Viņu dzīve taču ir pie jūras! Arī viņš neprotot, bet tagad ejot uz baseinu mācīties.

Mīļam bērnam daudz vārdu. Zinātnieki vēl strīdas, kā radies Tobago nosaukums. *Journal de la Société des Américanistes* 2001. gada (87.) izdevumā ievietots dāņu arhaiologa Arija Būmerta (Arie Boomert) garš raksts *Names of Tobago*. Kristofers Kolumbs Tobago nosaucis par *Belaforma*. Senās kartēs atrodami dažādi nosaukumi: *Tavaco, Tabacho, Tavago, Tubaguo, Tabuco, Tabac*. Spāņi salu saukuši par *Tabaco*, jo salas kontūra atgādinot cigāru. Ir vēl daudzi citi viedokļi par nosaukuma izcelsmi, bet, vai Tobago radies no vārda „tabaka” vai otrādi, nez vai izdosies noskaidrot.

Trinidadā maz ko zina par Kurzemi un hercogu

Skats uz Lielo Kurzemes līci Tobago, saulei rietot

Jēkabu, Tobago ir citādi, te iedzīvotāji ir zinīgāki un vēsturi atceras labāk. Citi tūristi reizēm jautāja, kāda nozīme ir kreklim ar uzrakstu *I am a Courlander*. Pēc atgriešanās no ceļojuma aizgāju uz banku Ņujorkā, lai pārskaitītu naudu. Darbiniece bija indiete. Izlasījusi, ka nauda tiek sūtīta uz Latviju Indraī, kas sanskritā nozīmē pērkona dievs, pabrīnījās un teica, ka neko par Latviju nav dzirdējusi. Uz Indiju kādreiz braucot, bet viņas dzimtene esot Trinidadā. Kad pateicu, ka nupat atgriezos no Trinidadas, esmu tur bijusi astoņas reizes, saruna tūlīt ievirzījās citās sliedēs. Uzreiz kļuva par savējo, jo zināju viņai pazīstamas vietas, un visu izdevās nokārtot viegli un ātri. Kārtējais pierādījums, cik maza ir pasaule!

Vai vēl notiks kāds latviešu salidojums Trinidadā un Tobago? Vai atradīsies rīkotājs, kas būs tikpat enerģisks kā bija Guntars Gedulis? Varbūt nākamais salidojums varētu notikt pēc diviem gadiem *Tobago Heritage* festivāla laikā jūlija otrā pusē un augusta sākumā. Festivāls notiek parkā, kuŗa nosaukums ir *Courland Heritage Park*! Vietējo cilšu dejas apbrīnojām kādā no vakara sarīkojumiem, varējām arī izmēģināt veiklību, ātri cilājot kājas pāri bambusa nūjām.

Guntars Gedulis ļoti cerēja, ka latvieši kādreiz piedalīsies karnevāla svinībās, kas Trinidadā un Tobago notiek februārī, jo mums ir meteņa tradīcijas. Viņš ieteica meklēt veidus, kā stiprināt tirdzniecības un kultūras saites ar Trinidadu un Tobagu, gādāt par pietiekamu budžetu latviešu salidojumiem, lai tajos varētu piedalīties latviešu mākslinieki, kultūras, izglītības un sabiedriskie darbinieki, jo Latvijas un Kurzemes iespaids salā nedrīkst zust.

Astra Moora

**Ardievu, Trinidadā un Tobago!
Varbūt tomēr uz drīzu redzēšanos?
Tobago vienmēr būs daļa no Latvijas...**

Lolita Ritmane un Eimija Andersone Rīgā ieskaņos jauna koncertuzveduma mūziku

Ievērojamās mūziķes – amerikāņu diriģente un producente Eimija Andersone (Amy Andersson) un latviešu komponiste Lolita Ritmane 24. februārī dosies uz Rīgu, lai kopā ar Latvijas mūziķiem ieskaņotu koncertuzveduma *Women Warriors: The Voices of Change* („Varones: Pārmaiņu balsis”) mūziku. Darbs ilgs līdz 2. martam. Eimija Andersone un Lolita Ritmane kopā ar skaņu inženieriem Marku Matsonu (Losandželosa) un Vari Kurmiņu (Latvija) Latvijas Radio 1 studijā ieskaņos 19 skaņdarbus. *Women Warriors: The Voices of Change* orķestrā ieskaņojumam sadarbībā ar Latvijas Nacionālā simfōniskā orķestrā fonda priekšsēdi Edgaru Saksonu tiks izvēlēti Rīgas labāko orķestrā mūziķi. Mūzikas ieskaņošanas laikā tiks filmēti materiāli dokumentārfilmā *Women Warriors: The Voices of Change*, ko paredzēts izrādīt filmu festivālos un izmantot reklāmai īpašiem projektiem ar orķestrā un universitātēm.

Darbs notiks tajā pašā studijā, kurā pērn Lolita Ritmane ieskaņoja mūziku kara drāmai „Dvēseļu putenis”. Šīs filmas pirmizrāde Latvijā bija pērnrudē, piecu nedēļu laikā to redzēja 207 892 skatītāji.

Koncertuzveduma *Women Warriors: The Voices of Change* pirmizrāde, kurā Eimija Andersone diriģēja orķestrā *Orchestra Moderne*, bija 2019. gada 20. septembrī Linkolna centrā

Ņujorkā. Šī skaņdarba divpadsmit daļas atspoguļo 800 gadu cīņu par sievietes tiesībām un cilvēktiesībām.

Desmit komponistes radīja oriģinālskaņdarbus sinhronizācijā ar dokumentārfilmu (tā tapa līdztekus koncertprogrammai), koncertā skanēja arī dziesmas.

Lolita Ritmane koncertuzvedumam komponēja trīs daļas, un fināla skaņdarbā *We Rise* („Mēs ceļamies”) piedalījās Rīgas Doma meiteņu koris „Tiara” diriģentes Airas Birziņas vadībā. Žurnālisti un skatītāji apsveica *Women Warriors* autores, māksliniekus un diriģenti par unikālo pieredzi, sadarbību, sociālo ietekmi un spēju izraisīt cerību un radīt drosmi.

Diriģente un producente Eimija Andersone ir ļoti apmierināta par sadarbību ar Lolitu Ritmani gan Kārnegija zālē un Linkolna centrā, gan Latvijā. Pirmizrādē Ņujorkā bija īpašs notikums, kas aizrāva elpu, un jādomā, tā ne mazāk iespaidos mūzikas mīļotājus visā pasaulē. Komponiste Lolita Ritmane lepojas par iespēju strādāt kopā ar Eimiju Andersoni un zina, ka koncertuzvedumu ieskaņos Latvijas izcilākie mūziķi.

**SUMMER SCHOOL OF LATVIAN LANGUAGE
AND CULTURE 2020
with no or little (A1+) to good (B1) prior knowledge
of the Latvian language
July 30 – August 12, 2020**

Būt veseram un baudīt dzīvi palīdzēs **ALPF MEDICARE** PAPILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.

Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus. Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam: www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tālr.: 215-635-4137 www.LRFA.org

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi

12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Lūgums piezvanīt pirms sarīkojumiem un laikus pasūtīt; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com

Austrālijas latviešu izdevums
www.laikraksts.com

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce 29. martā plkst. 1.00

Darba kārta

1. Sapulces vadības vēlēšanas;
2. Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana;
3. DK LB priekšnieka ziņojums par 2019. gadu;
4. Kasiera pārskats par 2019. gadu;
5. Revīzijas komisijas ziņojums;
6. DK LB 2020. gada budžeta pieņemšana;
7. Biedrības valdes un revīzijas komisijas vēlēšanas;

8. Dažādi jautājumi:

a) DK LB statūti;

b) valdes locekļu darbības termiņš.

Visi DK LB ir pilntiesīgi balsot un sirsnīgi aicināti uz pilnsapulci.

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts:

jlegzdins@san.rr.com

11. aprīlī Lieldienu dievkalpojums ar dievgaldu

6. jūnijā piemiņas dievkalpojums uz Sibīriju

1941. gada 14. jūnijā aizvestajiem

Dievkalpojumus vadīs diakone Guna Reina

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aija Alberta, tālr.: 858-699-6017

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;
tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Draudzes Lapa 2020. gada marts

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

8. martā	plkst. 11:00	Dievkalpojums (diakone Guna Reina)
29. martā	plkst. 11:00	Dievkalpojums ar dievgaldu (diakone Guna Reina)
12. aprīlī	plkst. 9:00	Kristus Augšāmcelšanās svētku dievkalpojums (diakone Guna Reina)
19. aprīlī	plkst. 11:00	Dievkalpojums ar dievgaldu (diakone Guna Reina)

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org

Draudzes Ziņas izdod katru otro mēnesi

- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuviu Kreditsabiedriba aicina
Dienvidkalifornijas Latviešu Biedribas
biedriem atvert kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!

Savings: **1.30%**
12 Month CD: **2.50%**
36 Month CD: **2.75%**

www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd. Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | info@clcu.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;

nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,

nosūtu biedru naudu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA
Un nosūtīt: DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura